

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział
Rękopisów. Zespół (fond) 5.

RĘKOPISY OSSOLINEUM

1566. Aleksandra Werihi Darowskiego pisma ulotne. *XIX w. Tom V.*

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

MANUSCRIPTA

INSTITUTI OSSOLINIANI

I. 1566/5

Tom V.

Odpiśuję na list pański z d. 10 Lutego
na sam piw w przeprawach na nieporadek,
jaki napewno w liście moim (Krajczak) - najprz
wiste nam bawiem myśli rozmaitemi rozma-
itosziami - w ludzkich głowach tak jak w nieokre-
ślonej erze sto przed poważniejszemi przymier-
zami

Do cesarza Rzymu Augusta, słysząc
wielu siśle nader, - nie były one anomalją,
a jedynym wynikiem z prostego następstwa - by-
na imo doświadczeń wielkich średnich musiata się prze-
chodzić w ujędania, rozpuszczenia - i ta pierwsza
marności jest atakem swój uwywar, XVIII stule-
cie. - Bez względu na inne, w kolieru wsie
studium pańskie musi być mozaiką, zbie-
ranina, kamuszków, gdzie mniej chodzi o
wartości wziętego materiału, niż o kształt u-
kładu - Dorzec, ziarnko kwarcu, muru
się na w przypa. -

Było w tamte czasy jakieś księstwo
szlacheckie w dnie na Siquier - Mato o nim
wiemy z naszych dzieł, i jeden był to Al-
bertandy wspomniat, że się wzięto, a na-
wst amarto w Palsero (Panowanie Stef.
Watocego przed r. 1586) - Henryk Siquier-
ki, z tytułu swojej rodowitej Państw-
skiej był jedynak kandydatem do korony
po wygaszeniu rodu Jagiellaw - pijak,
kwestyja

postępa, kulaka, marnotrawnika a few sekons
 historyczny, nie mógł mieć silnego strumienia,
 któreby wybor jego przeparto: nie miał żadnego,
 jeśli nawet historyja nasze nie pnieharata nawet,
 że się ubiegat o berto - wszakże tak było - Miał
 on przy sobie giermków, dworzannina, rytkowien-
 sregę, niewstępnego towarzysza, jaliczego Hansa
 von Schweiningen, Tajdarzgu, taliego jak daw,
 który niechcący restat historyjografem swego
 Pana, pisze wlasne pamietniki: a te są, nadto
 niepochlebne i nadto szereg, arily je uwina
 w wiarogodności spudynować - Jest w nich
 opisana bitwa pod Kaszima w Polsce, miał go
 prowadzić do tronu Wojewoda Piotr Paros-
 kin (Alborowski) - O ten szeregot umiysza,
 ale mnóstwo innych nie epoki, willeńce
 są, siviatto, Sta tego zwracam na te pamiet-
 niki Pańska, uwaga - ujęty enemiesly daw-
 no, pod tytułem: Sieben, Sest und Seben
 der Deutschen des XVI Jahrhunderts, ale
 w którym mianowicie roku, gdzie i prze-
 kogo wypane nie umiemy przewidzieć - Na
 dzie' dno o ten etc.

Popynia D. 12to
 Marca 1856 r.

N° II

Drodzy kitha, Dziemi (D. 12 Marca) pisatem
 do Pana o pamietnikach pewnego Szapra-
 ka, które przygodzie się będą, między przy ste-
 wiach obywatelowości XII wieku - Działaj
 sprawa obca, sprawa moja wdasno.

Juzi

Jak wiemy a tein, że Dziennik Warszawski
 przemiłnit moja, kopytko, na kopytko, Czajkow-
 skiego (N° 145). — Nic przestaję nie tein przemiłnit
 umie na Nowosielskiego: — Gdzież jeszcze głowa,
 na głowa, ale to a dudołliem, gdzie wiem pewnie,
 że Nowosielski płatny, a ja prawowat i udamus.

Wiene, szeregów enziem Paulin, sam jamał
 przynaj, że imnie nie miał po co namawiać do
 piśmieniwickwa tabiego, j'alicim jest na sobie,
 w ktorein ludzkie gawrony podziwują, lada
 duedka w prawich piórkach, a luedka wiozga-
 cizna wotduje lada ostu w lueij skóre. —

W innych prasach, z innymi lewanymi
 zaerajes uprawiać wiogdan. Literatery — wtozy-
 tes woi nad to wiele zycie i pracy, alyp goniat
 opusnie, chociaz tein w lueioznie zannimie —
 Pojmuję to, i nie chwiż tein Panu, ale mnie zastaw
 nie namawiaj — nie tam po mnie. —

Kostato tein w udeishach kilka dawniższych
 listów piśmionych do Bartoszewicza przysław
 je wwar zostalnim w kopykach — to alle-
 gata do sprawy frymarku, a rarem mater-
 jaty do Pamietnikow wspomieronych, j'adu do
 wod, że se dri następek dobry podgłowiek wart
 być uizej, od lada j'alicij głowy. —

Pozytch napow a kostalt na postadech-
 ina czej nawet byj'nie mwie w 1812 wieku.

Mam honor uyrnać miie etc.

Popojnia d. 15 Marca 1856r.

1853 Tu należa allegata

(14)

Allegata
de N° 29.

Kopje estireck listine do Redaktora
Dreimilku Juljana Bartoszewicza.

1.

v. 6. Stycznia 1856 r. Paryżanie

Stanowny Redaktore! Posyłam cię kry-
tykę (Dwóch Sióstr) dobrego kawatacha dla Gazety
i jej Recenzentów. Strach dubeltowny na dwie sło-
ki odrazu. - Krytyka przesada i prawdziwa, a
ja tak misternie nakreślił, że woleliby być jej
srejsza, aly insrejsza; niech idzie tak, ja jest,
i nie mię o to obawny, majaj mnie na udowodnie.

Wiesz zapewne, że w bohatone powiastki, au-
tor sam siebie wystawia; alicierda mnie w
tym tak głoś publiczny, ja również najimosi nie-
których sreczgotów jego cywota, dla tego umyśl-
nie opuszcza to wrytło, wly uwbiłose by-
najimniej sadrasna; mogto. - Nie chudzi mi ani
o gtopia, vanota, ani o autobiografja, p. 14. i
gdoby nie był krytykiem, pnie mileraja, tu podobna
pisankta, ale że tak jest wstanie, amryje mi do nich,
i podwisi je nalerato: - Truinyntam celnie, artyket
nie spuduje, wimien trafie wiornie. -

Alicyem do rozbiwru lichej powiastki dra-
bowat ja, raz i drugi, ślepat nad nie, i na dzie-
siety stromy nie resnat, widae iem urnat tego
pilna potnabi; tak jest w samej nary, nie jako
powiescio bargraw, ale jako recenzent, niemajaj
o krytyce wyobrazenia, p. 14. nie tyllus ze nie pu-
trebny, ale sblodliwy. - Muzi sa jednak krajowy
jego

jego batamutnej wyprochni troszczerka zachwieje, a na-
wet cackiem porzewroci. —

Ja ludzie, których nazywają, Ciapo grzech, Ciapo ka-
pusta, ludzie dobzy w gruncie, ale bez charakteru, którzy
ste przyjańci pesiwicy, akeley nie mićci, a negoni przyja-
ciela — meoła, by i tacy i w Warszawie, i moza, Ci adrakai
ponieszczenie mego przeglądu — na moje słowa nie stuchaj
ich Redaktorze. — Odtowich prawny w rycie i piśmieni-
stwie ma tyłu, jednu gadanie Gudo: „fais ce que te dois,
adivonne que puerria“, które, jeżeli wolisz, po polsku:
„Przy, a bądź co bądź“ (Mieszkanie Obcyjane s. I. k. 89.)

Jeżeli mi powiadają, że to bierze i na gazetę, to ja
tego jedynie, że mam nadzieję, uwyżnieną p. S., i w takim
warie porbowia, officialisty, gępi z resztą, mi daję, jej riednej
Recepcji, ani i wikań nawet, że nie recerunta chowa
taliegi pisana, który, jako pokarał swęje fac simile,
dewiud, że pisze mi umie. —

Owszem do Gazety nie mi miataw i mi mam,
a dawno i dobrze znam jej Redaktora — w szkotach
wazywanu go butka, a umie tygliciu. — T. czasem przy-
widha posty w uifamizę, ale natura puchbno scata.

Wracając do Pana S., może się uśmiechać w
myśli, Stranowny Redaktore, i Szczęście o mnie, że w
kapryśne driccho, i pomysłami wójcie jasna, gwiazdka
T. uwyżnien — Ja prawdę mi woiem, woliem miat po-
crać z tym fantem, ale jeżeli pomiędzy gwiazdka mi
kważerie się jaleie batamutne ciato, które, zannant kie-
rować uwyżnieniu w pumroku, prowadzi ich do ob-
tegu, zgasić je potrzeba — a nielohi to uidełtyfus wy-
ryny, na których i wici p. S., akeley w pioniach
uwich nie znalart tyle city, i josi Strzenie zaprog-
na — Admuchu —

(6)

Me rozpomniatem wieknie, żeś do wszystkich
człujących piarsy rozpisat listy na raziny nowy-
chowiaki tui tego nie spiedziwam, chowiać p. N. pisarz
wcale nie straszy, byje murei wrosted' a nim w jalie
kontrakty - w takim razie nie moze, ci' wriasi' ze
tyj strony, jeśli niyimu pnieg' admoiwisz
niy'cew w Dzienniku - Upniekam jednah, ze to da
mnie nie tyżnie obowiazujacim, i ubydam go na in-
nej drodze - Upniekam roiwnie, że ⁿⁱspud, j' dnyum
standarems a p. N. mi zuniokere - bytoby to
co' nakortatt tego sal miedyknego rozprazgu, w
ktorym kwizet ze szerepaliem, j'ewen tadem, a dte-
zi uroda, wicrie - to prawda, ze ja uparty, jak
kwizet, a do p. N. dowtoby do miary przystowie
jedus a rybie, ale tej gadki starego izracla, nawet
da szeregolwsiu przywizac' na solie nie chea -
i t. d. -

Allegatow N° 2. dat. ut supra.

Wysyłam pnieg'ad jedney pnowiatli Ho Dziennika
akim tui solennie unudaet nad jej rozbiosem, obam
o ten atykt i pisme rekomenduje, do wiornych
wafu Waszkmosi Pana Mego mnie wielce mo' sie we-
go aibly je tem wistniej dojic' mogto, chowiać wian
nie ten procedor wleior jego spwiri o dni kitha - Po-
wriatli? Spytasz prawowny Redaktora - Nicinazej,
i to, ueriuosy uszy, bardo kiej skiej, bardo tuzinko-
waj - Historyk! czyi tui gwizd! - Zagamiesz Redumiony
Nic Tom' ryby pnieg' admoiwem, jak pnieg' admoiwem, osadrisz
Pon, Redumowi mi roiwny, chowiać glina gatnarska
jednakiwa, tak samo ma tui a kwythami, i budyk
glepota -

głęboko - a reszta, w recenzji, ptodniem Beletrygicznych
twój dziennik ubogi i podległy z przetrząsaniem.

Tyżku cie, prozro, Szanowny Redaktorze, ażeby tam
u was w Warszawie, tak jak z meją, Panna (Mag-
dalena) nie stała się z moim młodzieńcem, bo będą
na was i na wami lamentować willim głośnym
Jeremiasza, i powołane prozre stawa:

„ Proszę, słuchajcie wsioinnastkie narody, a
„ obaczajcie kratoję meją - Dany meję i intobien-
„ e meję poszli do wiszienia”. -

Treny K. 1 v. 18 Stun. W. Kurborskiego
i t.d. -

Allegatow N° 3.

Szanowny Redaktorze! Wyczerpatam miżery
innemi w N° 4 Dzienn. Warszawskiego, że p. S.
wosilski raznajamnia nas z typani sachodnik
Gubernij - nie ma w mówie dobre będą, ani li wy-
obrazinie o Ukrainie na Maruwach, boi to pra-
cie P. Szymonowski judez quasi kompetens,
sam hindys' zjerdiat do Tajawa, i sadzi na wiara
samego siebie - jeżeli takim okiem patrzy na lu-
dzi, to mu wiszkuje, ale nie razd rosze. Nie u-
miem nawet zgadywai, co go przyprowadzi wy-
ciąć pod obnogo baba, a plajraz się z myślaniami
wypadam, czy to mi będzie przypadkiem pew-
torenie historii kmótra Krzyżanowskiego z
Chmielnikiem, gdyż przypominam sobie, że p.
Szymonowski do jednej ze swich gawęd przisł
P. Nowosilskiego w kumy (Dzienn. War. 1854. N° 126
Pisarsza Imarszarka) ale Stalocii wosilskich

w piśmieniństwie tak daleko posuwai' nie można
szeregołniej jeżeli to prawda, że gwałtem dziennika ma być
przedewszystkiem prawda.

Na Rusi gminna jedna przypowieść głosi: *Je-
win chtop, idąc boriegiem bystrój a szerekołiej' rebi, us-
tyxat głosne wotanie u pumoc. — szudkiem koryta wo-
da niesta cztowicka wygnierajazę go chwitami u kło-
wych pornat swojogo sąsiada. — Szad silny i głybina
wielka czepty watech niepudobnyh, to też ani się
o to kusit, ale mi dat dobra, pade: „Kume Juwane! wa-
wotat u daleka, kume Juwane! ne klawtaj syty, pustyj;
sia na dno” i gerytbyh d. Szymanowskiemu kasterowaci
ta przypowiaśtku, do P. Sawosielskiego. — J. d. —
d. 10 Sierpnia 1856.*

Allegatow N° 4. d. 14 Marca 1856.

Szanowny Redaktorze! — Dusyłam Ci Ancei
i statum tom, Promieli Wielizki, który s'wixtu wyszedł
u Pijsowia. — Nie cztatam go jaxre, ale x dorywerezgo
przyjemia' nie wile sobie o nim wroze. — Spodriwade
s'w czeqos' wizej' chweiax' mi bex tego, żeby mi zawi-
wat, jakich ciekawych szeregołow, które mi do sa-
ze nie wpaady u oko. — W kazdyx warie kochesz
go takawie przyje' ude mnie, na pamiesthu do-
brych naszyh stosunkow, które miatem nadzieje,
że potrwaja, d'wizij' mieli si stato. —

Nie mipl', Szanowny Redaktorze, abym miat
do cielis' jali' rial, albo uwarę, ale twym wospot' pra-
woswibiem jax' nadal byje' nie moze, q'q'x' tego sam
nie chciates. —

Pujmiesz to Tatu, jeżeli sobie przypominisz,
w Ci pisatem mi ablyt dawno (6 Szej.) i co dobre
pamiestaw — nie chciatbyh' przeto, ablyt' ale wozu-
miat o mnie, że czeqwis' moich re stowami' gęd' tie'
nie

nie umiem. —

Kaprys (dziwactwo, a może nawet trochę
 cejrowanie) kierowały moim piórem w pi-
 smie na które wskazyję Nye' bardzo wiele
 i spierać się o to niechęć — nie mniej prowie-
 działem, że z p. Nowosiłskim sturży' ci
 razem nie będe, — Sta tego od dnia 8 Marca
 w którym umieszczę 'j'ę artykuł (z N° 65)
 jeżeli Stranowny Redaktor zasturżytem
 a Ciebie na dobra, wiara, mam prawo sa-
 dzie, że albo mnie nadał sobie nie dyktęś,
 albo też cepturęś dla drugiego pisma konyję
 na wymianie p. Nowosiłskiego za mnie.

W pióro z gwarancją narzucać się nie mam
 prawa, a tym mniej obytają — w drugim
 zaś chętnie więcej, że masz bardzo dobre
 potrzebny piśmiennictwa, i smale public-
 wani, iieś tak ponaż z rytkiem dla nich —
 nie porostaje mi więc jał' ci poverst-
 wac' i przegnać etc. —

Przebie Allegatuw do 18° 2.

N° III

D. 23 Marca 1856r.

Dwa razy ustaleni wazy pisać do Pana,
 a w obidwach listach ani słówka nie domiastem
 o wykładku deri' seregolnym, którego bytam sam
 circowistym s'wiadkiem — Mówię to o zientli i Augusta
 Zapolskiego

Kapolskiego & córka, Królowej Radziwiłłowej.

Trzeba Panu uświadzić, że przed kilku miesiącami, kiedy raczyło mi się spotkać, że się August Kapolski kłoni, publicywnie Ukrainiska mi miło przyjął nowinę — szersze, czy obłudnie, nie pochwalała tego kuriozku? — Sabirniost 8. August & tak wysocha (rej) tak miło (?), ten, który Kamyslad kładzie o Swanowskiej, miatrzyli słowicznie na Wojciechowskiej (?). — Nie winny byłym; gdybyłem tych absurdów, wiadomości na własne uszy mi stypała. — Analizli się nawet i tacy, którzy się odwołali do mnie, ażebym i ja przynajmniej pisał o tej ogólnej opinii, której byli tłumaczami. —

Chci Panowie niebodem, mi dawno depicoo przybydem w te strony & innych okolic, i nie mogłem się przejechać tylko z temi wyobrażeniami — mi dziwniej było, jeśli przebierania o ich prawdziwości mi się nie mogło — mi che, wam przeczyci, ale powrócie sobie trochę juma uwagi; — wychowywatem się w Warszawie, i w tam, młodość w niej spędziłem — czerw na skarwach Radwick Swanow jednego Wojciecha mi dała; —

Tę dyktoryję w czasie wimien jistemu zaproszenie, które dostadem na dzień 20 Lutego, w wigilię, wyjechałem & domu — & podwójnego nacięła mi rano mi się przygoto wypruści, następnie dyktatem jonego & muiich dawnych znajomych, którzy mi się dośi stęgo zatrzymał, i kaledwo przed samym zachodem staniadem w progach kęty hymnens miat Kapalić swaję puchudnie; —

Hebranych gęsi jax było mi mało, gdyż jidow & ostalnich radziłem. — Ktż ośledu mi ed-lyt się jeszcze, a nawet niewiemo, że depicoo wstępnony do jętra, gdyż pauna chora, i stawiano jej piawki czy banki. —

W parę godzin po mnie nadjechał ksiądz profesor

probowano, i daw nam wiidnie, ze sie akto widzia,
 i ze sie panna ju strui - Przeprosi'smy do salonu,
 gdzie skoru za ten druzlu po upinaty nam weselne
 buletty - Księżka probowera, wewnaw do kobie-
 cych a pastamentow, dobra chwila minsta, ze nime
 wroci, prozox killeu nas, i nime nisz zymieni,
 az elup my sie spupidali na egzaminach, jako swa
 kumie. -

Slub mial bye ze indultem biskupian, i po-
 trzba byto poswiadczac podwojne egzemplane
 kancelar, ja koizinej pani znalanta sie nie we
 wzorowym porzedku - piora nie chciaty sie ma-
 czac naprid, a pisac potume, ale konie
 koncow, paktad li'smy nasze fae-simile, a
 tu tynrasem panna mtoda z druzkami w
 smitach, w zmarynach, w pomaranicowym
 kwieciu, pan mtody z druzkami, z brygierze-
 mi wawkiem i cyerikami ad frakas obchodi-
 li salon ktawiajaj sie na prawo i lewo i pro-
 szex tetogestawiwistwa, po zrem przesli'smy do
 drugiej komnaty, gdzie przygotowany stat at-
 tarz, i slubne prava standa na kobiercu.

Księżka probowka, po przeswowie otworony
 de okelie, konie ucpawiwosy, wawno' salwamun-
 tu, upomniat sie o obzorki, o wuda, i o kwpidto,
 a amowiwosy Neni Creator, przystapit do obna-
 ku. -

Dotad wosytko szto jalo a ptatha, ale jalo pry-
 szto do raty matkiewskiej prokysygi, panna mtoda
 opusista rpek, oblubienas -

- Nie, ja Pana nie kocham - jmprasraim Pana -
- Nie ma za w uderwat sie klos' z przystemnych,
 a zapewne jiden z tych uionowosnych ludzi, ktorzy chea
 konieranie nime' wstetnie atows w rozprawie -

Panna mtoda weszta ad altana, pan mtody
 blady

(12)
Głady i xmisczany uodrit wrokiem ustupiatym - stat
jeszcze, ale Łada chwila, miał siã kucalić na po-
sadkach. -

- Chodź, rzektem, biorąc go silnie za ramię. -

- Co to ona że mną, kroluta, zapytat, jakby
budząc się ze snu. -

Wyprowadzitem go, a rękę uchwytalem do
płonej i ręb gębsimych na przeciwległa, stronie,
a sam urwidem do towarzystwa, w którym szał
główni i nieawerajnowi raszdego wypadku, nie
mogta nie sprawić zamieszania. - Prawie wroty
kich zastatem w przestronnej sieni, w czapekach
i płaszczach, wierzających na łonie, które zapros-
zaci karali, i gotowych do uwyjarku. -

Noc była ciemna i zimna, a w górnym wietr-
na, i Lawieja kuryta kumanami śniegu, ra-
pewne na upadłego morina tu było dobieć do
bliskiej szachniewki, a ryzyka, matego pnieis-
nicia, a ofiara, lekkiego przyzwolenia uha
albo nosa i pewna, nadzieja, egzansiw, które
by tu nam śmity przy werych krotkach, de
mi tu nie wato uioniać lepsze na gorste, i
pomucac' ciepty daek, i gotawy obied dla tego,
że jedna ktusia, opatryta tu trocha przy joi-
no, że nie kucha swego narzuczonego. -

Wzbraliśmy tu w kotko rejnowe, i rada w
sade, szansto, prosić księżnej jejnowi, a ichy nam
jesć data - miejsca chybionych nowozienicow
moga, zostac' prośne, a my do Łaski uproszejmej
gosposi zapraszamy tu na obiadach. -

Był między nami Jan Kapolski stary i Au-
gusta

gesta, starca Sedziwy, przyeso do diomedisizjwltai
dawny way skowy, stworich bywaty i wesoty, raram
& nim powrotem, sprawowaci poselstwo do kriziny.

Maerlisimy od kardzo gnuksnych uttonow,
z rachunku ktorych wyfradto, ze na karide kiw-
wizeie glowa, odebralisimy dwa dygi. — Po wstep-
nych komplementach przyszo do sprawy, kiz
na przyjeta ja, wozizzenie, i przywotany stu-
razcy jakis Klythiwicz, odebrat rozkaz, nie-
mieszkanie nakrywaci do stotu. —

— Klythiwicz. ? prosze, kriziny rapyad stu-
wy, ju wedy sciu stuzacego. —

— Klythiwicz, do ustug Pana Pietkownika,
odpowiadziata dyggajze — to dawny stuga, jierze
niebesszeryka mego pierwszego mziia. —

— Qnam, xnam familja, jierze za petnani-
stlich crasciw, dobre imie —

— O, ich jest kilkow Plachwic. — kiedy to
byta sklakta, ale teraz jedworcie. —

— To zapewne z tych samych, gdyi zawsze
mili ze szeregolniejszemi kwinistami do woloty.

Trajtem z lekka starego, ale to mi nie po-
mogto. —

— No krizina musiata crytai, uagnat dalej,
o tym Klythiwiera, woto do Sakatmusyna
Strusiu jexdrit. —

Byta to figura z jalciej' powisiei Crayken-
skiego, podobno ze szwedow w Polscze.

Nie pamitam w odpowiadziata krizina,
podobno ze znata osobisiei Eugenmusa, cry-
niata od niego zegarek. — kto's mnie jozimij udaw-
tat

Tat na strane, a dalej obiad, który dawno był
gotów powano. Gutkewicz & kawiarna, poprosiła
za nim drudzy parami, poxliśmy posuwisto -
Dwa miejsca głośnie pozostały nie zajęte, a reszta
obsiedliśmy wokrog stolu. - Rozmowa nie kle-
iła się kraku, ale pozwoli okywitoja, wino, potra-
wy swoim porządkiem następowały jedne na
drugiem - blizko końca strzelity korki butelek,
i w stugroszych kielichach napielit się dramy.

- A co Wujaszku, szepnatem do Jana Ka-
polskiego, mozeby zdrowie księżnej imosi?

- Heby nie pomyłata do djabła, że & niej-
kpinmy, mruknał stany, i nie rozgiewatała
baba.

- Mat ja, bierz, w nam teraz krolu kiedysim
niegłodni -

- A prawda, masz rację -

- Kiechże Wujaszku raczywa -

- Ale weszyjmy razem -

Jan Kapolski powstata, za nim drudzy, i
& podniesionym kielichem wnióst toast. -

- Zdrowie księżnej jejmosi! wivat!

Witlanasie glosów powstonyto:

- Zdrowie księżnej jejmosi! wivat, wivat,
wivat. -

- I posimy o wino, do dat ten sam turba-
tor woci, którego szypkatem przy szlubie -

Obiad się kończył, ale biesiada przedurata
jiszere do późnej nocy - Jan Kapolski choci
sam nie pił, towarzyszył nam do ostatka, i re-
czyat do kielicha, podobnie jak krol Jan Ka-
polski

Siemiec, na urui u Krasinskiego, przedkarbięgo ko-
ronnego (Dusik 1666) - Oglienię ta, rana-
nie do dalekiej Sakatnudy na sturciu pe ker-
bata, ale do biskupij piwnicy pe wino, bigat, a
bigat bez ustanku - Księżna przychodząca do
nas kilka razy, wielę widzię, czy nam czegoś
braknie -

- A państwo, w szeptach ter maja, Spytafaję?

- O, proszę, księżnej w powiekiatom, a pusto-
towni ^{nie} wielę więcej wina? Manie Galilejskiem?

- Wasza księżna może mi powie, co sławat si
klóży, już trochę miarikiem językiem, żeśmy
kurnie nie sordczni i egwistowie.

Gospodyni, ażeby si nie uępai, że nie wie
o wchozi, i uwiniechem skłoniata głowę, na znak
tężnoredenia? -

- Co to doślat, jakaję, w to radni, ielę powia-
był potop - me hercule! uęzousrymy łoch do
dna, do ostatniej kropki -

- Amen, mekli drudzy, ale tak uroczysię,
że si księżna przerignata, trochę znalowinistwa,
a trochę de strach -

Oczéwisie, że potahiej pozereste, nikt już
nie pomylit o uęjęrdie, mi tatowo pnyęsto
trafię do przęjętej afięyny, a co? depierw byt
marxyę o dalszej pędwóży - Karajętm pre-
bid xili'smy się ledwie okoto potędnia, i danu nam
widzię, że kobiety pęne w nowę, a drugie ran-
kiem już odjęchaty, równie jak August, który
na nas miał karękac' w Kuchnówce -

Nam się Redato, że nie mamy po w spięstępi
fin

tem bardzo jej się nawiązało poszukiwanie tu w drogę nie chorowo, a bez porzucenia wyjechać nie grzechnie - Postaliśmy tedy do księżnej prosić o pożegnane poszukiwanie i śmieszanie.

Na przygotowanie kolej chwałę z tego - mi się przydało, jeżeli powiem, żeśmy wyjęli beczkę wina - Jan Kapetślic tyłko dodawał ochoty: „Pamiętajcie Panowie, że to dom królewski, nie zrobicie mi wstydu”. -

Ale nareszcie mackowemu nasze napojenie więcej nie było, chociaż, chociaż odlewaliśmy je rary kitha - Nie można też było nadziwić gościnności i wygadano wyjechać - Koni były przygotowane - poszliśmy pożegnać księżną - mnie obrano za oratora, i kwicięstym stylem miałem rzec, wcale ciekawo - bo kiedy wspomniat prozapija domu, labiryntu, nieswieskich, piwnic i kuchni, wadziwostwo śliczego kamku w Otye, gdzie sta kucharky, które rary jeden drugiego nie słyszał - księżna także rozżalona, i zapomniała do tyła, że chustka, ogromnie katabacona, przedosta do oczu, i chiała na prawo, zapłatać. -

Wyjechaliśmy przemie do Machnowski walew, a z tamtąd dopiero mieliśmy się udać Karoy w swoje strony, ale inaczey było napisano w książce przeznaczania - Ksawery Kapetślic zabrat nas wryptlich do siebie - O lekkich czerony miał dierżawid wieści, od księżnej - Szereczi zaprosin, między meta, a do tego skrzynia, Szafnaglowskiego Kampana, pozostała od chybiłonej ukrowej wicery, która swęta

mogła & czasem 'kwadransie' i 'pójcie' marnie, wsrzyt
ko to razem i choroba sprawiła, żeśmy pojcha-
li do Piarowski -

Przez czwartek (23 Lut.) bawiliśmy u Ksa-
werego - wsietychana kawierucha, zatrzyma-
ła nas jeszcze w piątek (24 Lut.) - Była to ni-
spodzianka dla gosposy domu, która przypor-
niła twacha obiad - już umierzała, kiedyśmy od-
stali wstać mieli, chwalać bez powlekania wi-
no, gdyż i istatnie było przednie, kiedy przez okna
kolearyliśmy, że jakieś otrockonne same raje-
chaty.

I to jakieś chwata, jakieś szepiał serdecny,
w taka, kawierucha, przyjechał - Pamię gępa
daru! Pamię Klawery! a karino dać wino,
wypijemy korowie gęsia.

Do chwaty weszła jakaś kelbica postać - me-
tastem wery, niedowierzała wry dołore buda -
Była to ksiżina, ksiżina Kadziwiltowa mi-
mylnie - Do co? na co? za czym? te myśli
nie przysłyły nam w raz - Mieliszli' patne
staly przed nami, i hukusli'śmy: zdrowie ksiżi-
nej jej mosiu!

Jednakże reikawiani byliśmy, jaka mog-
ta mieć do nas sprawa, tąd więcej, że ta mu-
siata być pełna, jeśli się dla niej w taka, przek-
teta, jura, wybrać mogła - Koręgo i wiata nie
było widać - Ka chmura mi s'migu, które wsiokty
wicher pędymat wysoko - Chęcili'śmy ją, wyła-
dai, ale nadarumnie, nie było sposobu dopstać
się ani słowa - Taki przesąd wierow, a dalej nie
zapadła - wie którzy z nas widali się tu spierzyna

wi - księżna eruwata jerrere - moiwita wpraw-
nie wiele - ale uszytko nie do szczy -

Dwóch nas tylko zostało, gospodanie ja - Tui
dobrze po Durunastej księżna nareknie piew-
stata, myślidem, że nas porzyna -

- A prosto Panów, ja mam coś pomówić
z p. Augustem.

- Mosia księżno pocięła wiadom, p. August
zmyrony, i zapewne już w tożku, moć było ros-
tawie' du jatra -

- O nie, nie, nie mówias.

- No, to Panie Msawery poszlij' oswiad-
czyć Szpanie księżnej, a rooli jako reches -

Postawo za Augustem, już był wzdriany,
ale się ubrat na proce i przyrzęd, że czoim odda-
liśmy tyżzenia dobrej nowy, i' porzliśmy do si-
bie, qdzicśmy spieszli, nie dwerkawszy jego pow-
rotu -

Sny miadem Szwanne - natuckawszy się
przez godzin kilka o trzydziestoltnim romansie
księżnej z jakimś jeneralem Szpan, Szpano mi-
si widnieć w marzeniu Szpan Szpanie tej statej
mitosie - ale wyobrażnia nie umiała, albo
nie śmiała usolcie' sobie jej' behatera, przed-
stawita tylko same sone, które na przed siedziant
skim galonem wosto widocznie w ordery, akces-
banty i szlify aż do grubych jeneralskich bed-
now, kapiących sztatens i oskrzydłających je ca-
te - Ciekawy wszakże bytem oblicza - uwzi jak
nato Szpani nadali kulawego asmodawera
(z Szpana katryka) - Coś mi nie tkno, że mu-
si mieć księżno imoie i jenerata -

- Hej! sam tu, kulernogaz! pekaruj ciemie!
A

- A jakieje historje sturij! Jasnie Pona? (19)

- Pokazuj dzieje antonii.

Aschudensz zambowit z wygrajnyj przedstom:

- Dunowic i Paniew
Wierne zakochania
historje powieszne
prawdziwe i faleszne
od porzeczliwego swiata
pocz wosyptlic latu
antwola i stara
a kurida para
po pot grajara
nicht theuer?

taniej barszers

Alsa!

Scheime Materine

„Anfangen sie!“

„marsch, marsch!“

Presuwaty si kolejno w najdrzewarniej-
szym pomieku i antonjusz i Kleopatra, Daf-
nisi Kloe, Dant i Beatrice, Adam i Ewa,
Abelart i Bleswira, Broyi i Makryna, Wor-
ter i Charlota, Petrarka i Laura, Wal-
ter i Heligunda i mnostwo innych nie-
znajomych figur o ktorzych nigdy nie sty-
skatem.

Asi wyjechat jalis' chudy ryecz, na sku-
pym rumaku

— A oto

— A oto na wielli szkapca
 Pan jenerał Dapa
 Jedzie na wojna turcka
 I poplakuje jaki dricka
 Za swojoniem puciekoniem
 Za swojoniem rebeckaniem
 Za swojoniem milosiciem
 Za Ksiazkiniem imosiciem
 Leben sie wohl
 Spielen sie wohl
 marsch! marsch!

— Dżesz dżermir! fuknadem, co ty kpic
 myplisz, ze mnie oszukasz, tak to Demkiszet
 Nowy cien sie pokazat

— A oto z tym przetabas
 Za stojacego raka
 Koiwego postada trasi
 Dla indyha, kura, gosi
 Wielli topa, wielli glowa
 Jaki nie ma Bedyzerowa
 W kluznicy wyszta ona
 Na jasniosierconca
 Ksiazkina panie
 Tylli budy
 Auf meine Munes
 Sehr hübsche
 marsch! marsch!

Z powrotku myplatem, ze to dubynella z To-
 born

boru, i chciadam jui' amwdeura puchozici' za usko
ale kiedy uen' twarna obrowit, nado to i uirko miatem
wpy w pamizii, azibym sich nie poznat. -

- Dalibog' koczina prawotatem, stoj'! pokaz'!

Ala zaklecie sptoszyto pichlichuho, a ja si
wknadtem. -

Chwiaz' tyta jui' gwadaina doci' porina matow
pnde mna, pobudelli' si' dolodry, i' iniadali' ueroto
gwarrax przy herbacie - Chex' si' dumiwicie' o
pilnej sprawie nuenej, ktora' odwtolu' do rana
ci' pici' nie mgta, sptotatem o Augustta, ale
ten ucyzed' byt' jonek chwila, podobaw' rownu
uerywany' przez Kozizine -

Stali'smy w oficyynie dokad' przysrad' Kraue-
ry - Wracat' z gonelni, cry' z gumna, pmeto nam
nie powiercie' nie umiat - Porownowa' pmeto
do innych' przedmiotow', i' na chwile, zapom-
nieli'smy, o ksiaz'nie, o Augustie i' o cety' Ma-
chwicelich' bierdzie. -

- Stuchaj' no' Krauery, nekrom' patnes' w
skno, ktos' du' ciebie przychad' -

Onid' dworem' stoty' wterokonne' samie, Kra-
uery poznat' zaprzyg' Kuzinej. -

- O panem' Regiem, potrzebna' nam' jaldria
ra w' mowic. -

- Ale mozeby' ci' naleziato, jalec' gospodarsko-
wi, peje' puzegnae' gosia. -

- Jest' tam' August, zastapi' mnie' tem
w' daciwicy, nie to podobno' dla niego' wityta. -

W' kwadrans' potemu' niqnta' odjizka-
jaka' erwirka, ktora' niebawem' niqnta'
w' oddali - Ubrawo' sxy' si', co' rzywo, poszli'smy
do

do dworu, gdzie w jadalnej zastawie my Jan
 Łapolskiego, który trochę niezdrowie chętny
 na stare piersi, ale ten nie widziat nikogo,
 i nie widziat o nicim — Karalimowy pro-
 sie Augusta, mniemano rzarzu, że u gos-
 podyni, ale nie znalazliem — pomysliano, że
 w oficynie, i tam go nie było — gdzie się mógł
 powieść? przetrzasli wszystkie kąty nadarem-
 no — przejechał, jak kamion do wody — Aż
 wbiegł kradywany stary Krowerę z do-
 miesieniem, że p. August z p. Kiszina
 pojechał. —

— Co ras? zwerjawawszy — zawołato
 z nas kilku.

— A dabileg pojechał, Semen powia-
 da, że sam widziat.

— A taki taki, odzwat się jakiś stary
 Stugos, wychyłając piere drzwi głow, z
 pylecatego kredensu — pojechał, ta pojechał,
 już gdzieś musi być na holendrach —

— To być nie może, przewad Krowerę
 widziat res? jakto, widziat res?

— A już się, kiedyś mu faktu podawał, i
 wadzrat do sam. —

— A to jistwie, rzekł Jan Łapolski, któ-
 rego śmiech i kaszel Kosteris za razem —
 Kiszina imosi ukradła kawalera, i to w bia-
 ty dzień, i to 12 tona woziny!

Śmiech pusty oparował nas wszystkie
 ale

ale stworba inarej persta wyfradek - Dnie
chwila, na Dziubiniem pisars tokowy już wy-
dawat stosowne polecenia, awijajaj siin
z karapniliem i koryras na cate gardło:

- Hej! koni, ludzi! gonie! Tapai! sny-
mai! a lici w sin wlewie!

Wsaawery przywatat go do siebie.

Wszedł swi pierronie i nie pytany sam
zaazad:

- Daważ wszystko bedzie - dworscy siin Tad-
niyja, a do cerkwi postatam na gwatt ra-
dwoni - to siin gromada wnet Abiegnie-
Ksiyżina, despedzim jerrere w fot drogi na
postaj - Niek siin Jasny Pan nie turbu-
je - ja w tim. -

Takoz, przecie, chociaz mierz kto przy-
wriewo spozadek do tadeż workary pira-
na wofnito, a nawet swi pianaż rawnicie
drwonili i alarmu nie byto - Kiedy
wpradta Dziubinska czy Dziubalska
stara Dekmistnyui przy drobnej diatwie
Wsaawerego i kaptahana, nucita siin pla-
kiem do nog Janowi Kapolskiemu.

- Ach Dobrodzieju! ratujre, ratuj! na
rany Chrystusa, na rany Abawiniba -

- Cegę chceż, moja kuchana, rapytat
starree, podnoszaj ja, D. dobrocia -

- Ratujre! ratuj! a mié daj mié przyjami -

tem

(24)
tem powiechy! - Ratury! Ratury! Jaki
czas i pora! wodata zachodese sin ad ptawu
- Moiwie powiech Aspani w to ra
mieszepire -

- Ah, Dabwdrzej! - Porwali pani-
era, - porwali p. Augusta!

- Skrzeta sin kaba! - puknat Krawe-
ry, ktorego to sceny nruceiwpliwity nie
pomata -

- No, w, badi spokojna, mekt Jan Ta-
polski, to taka zguba, ktora nie przepa-
nie - albo sama od ktodzieja wroci - al-
bo od niej sam ktodziej ucieknie -

- Ta ja wiem, ze nie zginie - moja je-
dynaerka - moja Terenia, takie sin ma-
larta - ale mi skaleczyli dziecko na wis-
ki - tyler to tyllho tyto i jej paminstwa -

- Widisz aspani, z drzewozna, zwa-
wa inna, a z ektopcem inna - ja ci zarz-
eram, ze kszynow imosi sama te neary
musiata lubic na mtode, i nie robi mu-
tej kszynowy, zeby uwataszy miata -

Argument trafid do pnehonania,
ale nam te wsrupthie przejcia ptowu
onia obraty. - Sadaj neary ludskie po-
budlu nagty wyjad kszynowej z Augus-
tem przypisalimny niespodzianey zardzi-
skreplata mtode ferkneta jali ptab yto.

Stony

strony ale wrocita niebawem, i gniezdi sin
 widno w pamien'shchinn serdusku: - W mi-
 kai w tajniti ucnei nie tyto nasza, nera,
 ani nasza tradaciam - trudno jest zgo-
 dzie i postosowai w porzede pewny wygad-
 lei pureszdenego zywota, a wia dopiero obja-
 wy namistnosii - Pominu prot, ktore
 nam crasemo ptata - s'iwiat ten jest
 najlepszym s'iwiatem, i t'edreim miili
 weselirka es documentis denwretor
 repertis -

Ale w pospicchu August wyfciat
 jak kamien R pracy - konie, kuki, nery,
 a nawet piniaghe restawit - Nawsin
 nie adato wzporzadai samowolnie tem
 wesrethim, a weszem dotnei do Plackow,
 i dowiedzieci w sin dieje - pojchaliomy
 tedy ja z Ksawerym -

Ksiezina dybata nas duno zdiwina
 Byliomy gesimi wcale mispudriancami -
 - Na krotka chwila, zhrigmy ksiezinei pan-
 wawiedziatan z diwnym sposobem pan-
 August zginad bez wiesii i drubamy go
 wesrezi - Pozwoli ksiezina zapytai, czy
 go tu nie ma przygadkiem -

- Ach! prosza Paniew, jaliciri ja gup-
 stwo wrolita - tari ja przywizata pana
 Augusta -

- Moscia

(26)

— Kosić kosić nie pierwsze i nieostatnie — Oto się spierają nie bóg ciemy.

— A moja Olimpia karak mi powiedziała: — w to mama za głupstwo zrobiła, że p. Augustem przyjęła.

Na przyjęcie było trudne, a potwierdzić nie gnieźmie, woleliśmy przomilereć. — w tym wstąpi August —

— No, wstąpił szonierysta — Dnia, ten we wtorek, i to już pewnie — Nieporozumienia raszy, z plotkarskich basni, to się wyżyliły — rad nawet jestem, że się tak stało. Świat ten, jest najlepszym i światem pomysłatem w duchu. —

— Ale nie chce, nie chce Pana oturpa, opowiescia, i bez tego rozgadatem się wbrus samemu sobie — Dnia, raszy w krótkich słowach, słub we wtorek nie dostad — to dno by to powtórzenie historii panny Gendralskiej, która Niemcewicz opisał — Chęćaliśmy naczernych w Małkowie, gdyż proboskera, na którego wyrobiono indult, dostad rory w twarzy (erysipelas), i rzychac powtórnie do Plachony nie mogt — Co chwila przybył mieli, i tak było do południa do połudny — wzięta 12, i dno wach kosić dny awia stował wielki post — raszy i rwa ustępna — profielec. —

Poręgnawoszy proboskera udaliśmy się do kwatery na spieranych, prawie jedno-
czynie

czesnie i August przybył, amirony firyarnie
i moralnie musiał się na tośbie i rasnąć. Skoro
za tem ucytowan to samo. Ksawery odjechał
do domu. —

Spatem w najlepsze, kiedy musie słudono
ludri i swiatła byto petno w irbie, myslitem,
ze gura, i rewratem się prosty. —

— Pózar? gdzie pózar? jalu pózar? spy-
tatem. —

— Ksiazina przyjechata z córka do ślubu.

— Co, pali się?

— Nie, Ksiazina przyptata prosić panów,
przyjechata z córka do ślubu.

Spójrzatem na zegarek, byta godzina
10ta. —

— Proszę Pana, rękę rafrasowany stu-
żacy, P. Augusta Kudza, Kudza, i doludric
się mi mogą. —

— Daj pokój, niechaj śpi!

Ksiazko proboszcz, miał sen krajczy, i
chory zwłokł się z tośba. Na plebanji
rastatem dośbi riwawa, rozprawa. — Matka
robita córce wymówoli, a córka skatewra-
jemnie — Ksiazko jonej i drugiej uczytawat
riarki pater noster. —

Ksiazina byta w bogatym cytrynowym
robronie, w perłach, brylantach, i tośbie.
na głowie miata tok akramitny z piórami,
który jej nadawat trochę publiczności dośbi
Harych

Starych portretów Diega Almagro Adolę-
cy miasta Kusko.

Panna w białej, a wigiem i zastona wy-
data ni si karnawatowa, maska, która, wiel-
ki post maskowcy we werorajszym przestroju.

Dwie dni, trzy tygodnia jedna, siedziata
w ciemnym kącie, jak starostowianie mi-
tosiordzie w murku -

Powiatem Książka, reputując, wolej
miata do werkarania -

- A my tu przejechały do ślubu -

- Młoda Książka, nektem suruwo, mięko-
pustne chorochle juri si szoniręty, a panie
na to strójno, a ichy głowę poprostem przy-
sypać - trocha mi urocina maskarada -

- A gdzie pan August, my chcemy pana
Augusta? o rwaty si ja nożyto si i matka
i córka -

- P. August spi, a ja za niego sturę pa-
niem - Hej! ostowich! gdzie putra? ja-
dawac karę! - Niech da Książka dobre
okrywa, bo zimno putrine, dodatam na-
dziauwę na ma, ślubu -

- No, proszę Pana kto to si mi g't sp-
piewać -

- Młoda Książka, nasz przewidziana,
bez willejnego postu, nie byłoby willejnego
cy -

- Te juri chyba pu willejnowy - od torę
ślub do willejnowy - - Młode

- Kwie lepiej do Sądowego Dnia, fiodochuyaitain, przy-
pomniawszy jakas stare przepowiedzke o kane-
lerus (Dobinskiem u Kivokanowskegu w frag-
mentach) -

- Drosze, si ktanici p. r Bugestowu, ale Pan
bez czaplki -

- Nie umieszam - wie mi szkodzi, stuga
umieny.

Kashkhatan orzwickli od karity, i knykas-
tem na furmana: Jezi!

Kwie muszety z kopyta.

- Sto, urehaj! Nawoteli wytraszeni sak-
rystjan, organista i orkiestra loscidny.

- Co znower, w takiemu, w si stalo?

- Dnistrow zapomnieli panna, dwirka, p. Pau-
line; Tam do djabta! - biezujcie wae panna,
a bieraj nogi, ktusem, ktusem!

Et, to gupstew dobrodzieji pomyslił z so-
bie -

Zapewne, stara, dewotka, zastawie'u pro-
buzera, w nocy, z estaticygo wstarku na popie-
lee, jaszereby kto pomyslił, ze z ma, bachusa
dobijad.

I co: dalej? - Na dzien kwiecie - Dnia
dwerelawczy wyjechataw do domu, gdzie maie
żona i zapiecki jwryteli za kdamas, wremu ki
nawet nie bardzo drinwyi, gdyi mi darsaw Koi-
seau powiadziat: Le vrai peut quelquefois
n'être pas vraisemblable.

Sham honor bye' i t. d.

M. Tali sam wyprawiony do Konstanty
prowyobiego

D. 31 Marca 1856.

Musiada's juri Pan Adobrai trzy listy Mar-
cowe, a między nimi ostatni z Banachas, nie
drine da P. Maciejowi, jakkolwiek stary wie-
kiem, wyobrażeniami nalerz do nowsry i słu-
ty, i mielardzo wierry w owe dictum acor-
bum miłosierzyha Sensu: Verum gau-
dium a'es severa - jesere nie dawno w ja-
kimeis' epilogu z tego samego prawieta ma-
tu kartowat sobie nowego puch! Le vrai
bonheur ne vous fera jamais rire. -

Awantura kemitay jest dore' szeregotna,
ale uroz Pan exomu sia publicznosi' d'awi,
i udy d'awie' nie more, - Księżnej Pam? - by-
najmniej; wrecze? i to nie; a komu i li-
cha? nie zgadniecz. - Tak to? puwiada,
byto Dziesięciu Kapolskich, i xadnej burdy
nie zrobili? - to sia swiat juri chybaskoniny,
albo przewrocit do gory nogami - Ja to spien-
ram jak moge, ale w trakcie seery ni rak
mi przychodzity na pamiez' wrecze Danti-
go i stosowatemu je do siebie:

Non andavam con li dieci Dimoni:
Ah fiera compagnia! ma nella chiesa
Co' santi, e in taverna co' ghiottoni
Inferno Can. XII.

Mniejoka z tem, awanturka, narwieny saw-
ste burda; Zapewne od tej parafjaniskiej wreczej
para musiada zajac' burda stobizna, do ktorej
w kiejach przesatemu Allegata - w samej
mury

jest uikawstawa, i dzień po dniu placze się w war-
 unicy - W ostatnich numerach Dziennika Ab-
 wosiełski dostad już kpa od Tyszyńskiego / 1888,
 a Redakcja podobno powtórzy bapka, o tym talo-
 mym kumulu, który do wody upiścił z pyska
 mięso arily skapai jego rewierciadto. -

Alenski tak anarowit Dziennikarska, Ju-
 lenika, że ja, niekegecy przewoze, do moich
 prywatnych listów, a zasiadtem do pióra
 weale z innym zamiarem - mam się Pana
 Radziec w jednej wątpliwosci, w której mnie
 bezwiesz może umiat osiwić -

Siarogynski w swoim obrzecie, samie-
 la Maszkiewiczowi twolit ewangelicizem, na-
 to w jego własnych pamiętnikach nie nar-
 oduje żadnej jwzłali, i nie może, bogadnąć
 tego wiazd ta wiadomosci -

W prawdzie na akcie konfederacji witeń-
 skiej dysydentów z dyscentami (15 maja 1849)
 jest między innymi wymieniony brat starzy
 Samuela Jan Maszkiewicz, ale krom tego,
 że ten mógł przyjąć obrzepak grecki, Remias ki
 z resinka, Chreptowierowna, i że uerony Jerry
 Rekuć waznem rajami spiera, jeżeli nie
 autentycznosc, to pewnoge dokumentu (w li-
 cie do Jabton'skiego), jżere w dziele Siar-
 ogyn'skiego nie widze, żadnego dowodu, który
 by mnie przekonat, że jego autor znat kon-
 federacje 1849 roku.

Leukasiewicz w dziejach bursiwa kelwe-
 kiego do xborim liery serwek, ale go zamiesz-
 ka

(132)

ca w dystrykcie Białoruskim, nie zaś Nowogrodz-
kim, i dla tego dostać, że to będzie inna miejscowość, a nie
ta, która przynależała do wdźliny Maszkawierow. —

Serwecz w ostatnich czasach należał do Kieśio-
łowskiego wojewody Nowogrodzkiego, i rządził wraz
z ciotką, fortuną, na jeńców jego syna Wojewody,
ale kiedy ten się ożwiósł, majątek przeszedł pod opiekę
i na Serweczu umieszczono drugą Rejtanicę, z tego
domu Anna była żoną pana Antonim Kieśio-
łowskiem i wzięta summa, czy też sama, wzięta
w posagu — dzisiaj dnia jest w jej ręku. — Na fen-
daumentach starych kaplicy (zatoniej 24 Czerw. 1620)
stanęła nowa, ale się niczego więcej dowiedzieć się
nie można. — Ja się dowiedziałem, o sobie, a mnie rozpo-
wiadają, o miłośnikach Wojewody z jakas' Marysia,
Olszawska. — to by lepsze było dla Pana jako powie-
ściopisano, aniżeli dla mnie. —

Niedawno pytał się mnie o jaka nowa, anekdot-
ka P. Marysia, i czy tak o co lepszego jak u to.

— Widzę, że formowali legijony w Medyolandie,
wielki do mnie stary, opowiadają to z powściągliwością, to z pod-
skularością, i przesuwają jakiegoś numeru Dziennika,
zabawione też miatem podaniem!

— Stucham się, Panie Marysjo.

— Na jednej z gotowanych ulic, która, już przepomina-
tem z narzucenia, stało wielkie domowstwo z nadpi-
sem rłotem literami: Laboratorio di Confitura —
przechodząc minę wzdłuż tam zawieszono uchodzących
i wychodzących ręk wisiłki — My wzięliśmy Kłobasę
my się kłębile w innej uchwyci, ale pewnego razu
w ręką mnie niepotrzebna ich awosze, i do tej ręki
nagi — wychodzą, tedy do wnętrza, alem się ładnie
czekać —

— I wóć to było?

— Dzwet — publiczny przewet — jakas' stara
włoszka, sekretnica, z wąsami większemi niż
czas

czas od moich, powitana mnie grzecko i zgetuym
papierkiem, ale kiedy ja, przeprosi, przyznaje i
de pomylki, miatem sie z puzona - Amuta, mi gto
was potymie, to tyllus szersie, ze na sucho.

- Szeregolna awantura - podobno nie karde-
me sie Adary -

- Tyllus mnie i tolic, odpart p. Maciej, usmi-
kajac sie dwolnie -

- Mnie ras' Panie Macieju ?

- Mnie's durulepij' prozumiat guto dziwnila pade
wszechicim prawda (N. 11) - Wlascos' w guwos' pny
jaicilu, tak jak ja w they golanie - porchaj tro-
cho - Otaje Ci jessere radakeja tab, jak mnie go
spudym w fashiego laboratorium.

- Nie widziaci' jalic porownanie i przypusze-
nie -

- Nie sawardi' jurnah w panizci, albo Signare
lapillo -

- Nie szumnieu nelidant trucha urariony, bo
mnie jurita Tacina P. Macieja Amurida memal
tyte, w erudycja P. Kuzosilshiego.

- Bzdrie to niely jro polaku, jwuidriad spudaj-
nie P. Maciej, Lapisaci' usztem w kumnie.

Moam honor beye' i t. d.

Przy tym listie przydarsow

Monte verde

Mos pomnienie z jwudroizy

W roku 1824 jadae do Wtochu z atny matem
siei Stidaj nad zanniar w Triescie. - Bankie-
wem wie moztow sie zgdzie' o eskomte, weks-
la do terminu ktorego brakowato sui kille-
gniewat sie wtochu, o co mniei' Statem, ale siei

zozymat

(34)

Zrozumiał mój brat, który mi toważył w podróży,
i który wolnie nie mógł się w Trissie, gdzie renowa-
wa i ja nie bawitenski wale. — Patowałem nawet, iem
nie odstał i żądane go powołać, ale w końcu mi było trze-
no, interes bawitenski przyniesie mi na sprawę.
między wstąpił. — Trist naley do tych suchawych,
mimo iż pomorskich, gdzie rumble i riny jest jed-
no, i sporyna, rucha — willestargowica i wistawny
jannarku, który obójtał go i podobnie ledwie krot-
ko chwile, zajął mnie. — Nasto było to w jęziku
jęziku jęziku jęziku jęziku, w której walczył
dane wickry od mwna nie jęziku jęziku jęziku
sprowobem, jęziku jęziku jęziku, i jęziku jęziku jęziku
bicum, tak i wistawny wina było w jęziku jęziku jęziku

Na drugi, czy na trzeci dzień tego mądrego po-
bytu wyzłiśmy wickrowem na przechadzkę, jęziku
tu trucha, brat mój był jęziku jęziku, a na tomist
kartował a jęziku jęziku, która nas zettymy wata,
nie jęziku jęziku wickry a partem bankierem i nie
i był jęziku jęziku jęziku — jęziku jęziku i ja w
jęziku jęziku nie było lepszym, w jęziku jęziku jęziku
da. Stowho i do mnie zastawiał — wickry
takie jęziku jęziku nie chwiałem jęziku jęziku wick-
rych nie w wickry, które mi w jęziku jęziku jęziku
mo jęziku jęziku jęziku wickry. — jęziku jęziku jęziku jęziku
jęziku jęziku jęziku, mato jęziku jęziku, czy nas kto jęziku
cha, a mi jęziku jęziku jęziku, mój brat do
jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku

Chwiał na jęziku jęziku jęziku, mato jęziku jęziku jęziku
wagi, jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
a nam — Ulica była ledna, jęziku jęziku jęziku jęziku
wsto, nie jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
jęziku jęziku, w kowim w jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
mo, nie jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku jęziku
w

my, gdyż go jednę ręką, nos na tyto podniostory za kot-
wino skapai w pierwszym kanale. - Przy piątym ta-
miej grzeźna, a jego strony cichawosi i dźwiękowi obci-
a miesty chamej mowey, lub też Dudziżnemu sępancon-
wi mojego brata, którego krój wyjękowney i bolow jas-
no ceglasty dwoi i dźwiękiem odlegaj od wygrastych
rypow domagty twany. -

Pa miy jakim czasie to uparte i ledwie state-
ku tak uwidoczni, że dędyto i mojego brata, wie-
cyst obciem matrota i usmiech rozjasnit dozwoty
x Kachmurekone lice, a na pierwszym nawrocie 2 7 10
x miy ulicy rozsedt uerjone, z mojej szych przechad-
niche, która już postugawse miy jony tatarzami
odwiceai naerzki -

Chciatmo się go zapytai, dla czego powstaj rami-
chat drugi, ale ni dat analo miloszenia, rula-
wiesimij usli krokwu kilhanasie; liedy idwraa-
jox się nagle rozlaro się cho w cho 2 mierzajo-
nym. -

- Cępo di Bacev cosa volete! knyknał
chwytajax go za pierśi -
- A prawwie pólacy, necht tantow trucha
Ruwiszany tını mispawianym zapytaniam. -
- Godab, niemch, takie rólno, a to byt bym
cia wie cheqy hadusit, a niechri ci się przypiaty,
Reum do doreca pnycone, pwinidiat miy brat
pudnoszeq mierzajomego silneiu ramieniam da-
wy w hodi katarui
- Ororwini'shi, Ororwini'ski do ustug, jakat wie
i rzęsilimy, pniebiwajax wogami po pwinitoru
na dobre pottora tokia od riumi -
- w tej kwitliwej scenie byto ws'tah kumier-
nego

nego, że pewsiągnąci się nie uważa było od śmiechu.
 Nowy nasz i najnowy (wznowy) w ten nieposredni
 sposób był i statnie polskiem, oddawnyż samowładztwa
 w Frisii, miał nawet jakas chłeko, która, wzięt, po zi-
 mi w posagu. - Długie nam o sobie rozpowiadał
 dzieje, ale mi te wypadty już dawno i pamietai, ale
 że wcale kajmijacami nie były. - Najpierw był oślad-
 nikiem i introligatorskim, a ainnieszy się po śmieci-
 a majstra i jego wdawa, do stawitnego ucho wa-
 sne rapiat narwiłko -

- A mogęi wrajenie wicriei i kim mam bo-
 uo; przyemioi i potkama? Zapytat.

- Naturalista, odnekó miój brat i uktionem -

- Naturalista? Pewtónyż Czorwiniški ciekawie

- Nicinazy - mogęi miie (wznowy) po starym,
 jstem Diombasem wstapanym za فرمانام
 wice kwiła Egiptskiego i Mechemeda - tli dla
 Rebrania i Szupinina do departamentu groy-
 lowego gabinetu jego Wypokozii w Kaine uszyt-
 kida gatunkow, którely mogty nalerieci dwunastki
 wdruiny muchomowio. -

Caureta, rozmowa, na ulicy kuńnyliediny w
 kawiarni, miój brat orestowat (wznowy) nowego
 przyjacila, i miatowat araku - Czorwiny nos
 Czorwiniški dołne go a uimie upredat, tud do-
 dxił do kolonijego spewera - Dali swan cata
 krasnoci caureta, tyllu wielkie ospowate dnieły
 jalcethi biclady nei auronimionych / pliakach -

- Prawdiney muchomow, agaricus muscarius,
 nekó śmijaj się miój brat - A swan djabta Mossi
 Czorwiniški, w chess raptaie, a muru Ciakupin
 do gabinetu jego wypokozii -

- Ja nie muchomow - ja introligator, ucyłtka-
 tat Czorwiniški -

- To bynajzi edrowe -

Ja

Poleciwszy kielniewar, aby mi zadeny przykrości nie wy-
 mierzono, powołał mnie do hotelu - Czekat tam na mnie
 makler, przytany od bankiera z uwypustogiem - odpra-
 wiono go z miernem - Zaczynały mnie gniewać te rydow-
 słie zabiegi, ta chci'niepewniarskowa ana ryku, wiaz-
 niowego z lada dogodności reputacii obywatelnej, która
 bedzie za gniecanowi pwrzeta'ly mwa. -

Nazajutro spratano jurere, liedy Czerwinski przy-
 szedł denas, spnabudito mnie serdeczne powitanie
 intelektualora z naturalistka, który sie spotkali jak
 najstarsi przyjaciele - Co do mnie, z ty' znajomosci
 mi wiele wolic swiecibny uró'zycem, i ubrawszy sie
 najpródce poszedł do jednego zto dego Illirijczka
 z Ragrabia, z którym puzmatam sie jada z Lubia-
 nia do Triestu, a który stanat wrraz z nami w jed-
 nym hotelu. -

Była to jedna z tych s'wiry'ch, zielonych g'at'ach,
 które Budwiko Gaj p'otrapił naszerpic na sprich-
 niatym dawno p'oin Illirijana - Wrraz p'otui-
 niowca. Tazyt do resty stowianiskiej swy'ej natu-
 ry - Był to c'topice lat 20, lub mato 10 wizej, wy-
 kstatacena uunystownego barda zawi'dbanego, na-
 sad pokrywionych i p'edawnych, ale uniat otote zera,
 które sprawierit uicwat pliwie na p'obieronym ka-
 enimiu Rypota - W spotprawowim J'ozefu Illir-
 skiej uniat siebie za wielkiego otowicba - w litera-
 ture byto to dla niego nie p'odobianostwem, ale kto
 wie, czy na innym polu zostai nim nie unigt. -

Ki'dym wrócił od niego zapiada, Czerwinski
 nie byto, a tyllu kielniewar z hotelowej g'at'ach-
 ni rydek p'zechszewy ze Luwona, który sie byto do
 Triestu zoltakat. - Kwat mi' dawat mi wrbary
 obiad na otasy owoly, z winem, litworami i wera,
 p'owidza

powierzu na koićcu. —

— Nic mi nie wiadomo, niekt do mnie (ju) odprawił mi wiadomość
mowa, będzie mi wielki gość — Przewiniński przyjechał i
jego przyjechała profesorowa, jest to lancemauke 1843-
ska austrojęzykowa, z obłotki Trojnowy, tak nazywany
waser-pulak, ale ja go tu tak praktycznie, na powie-
— pulak, że będzie mi odtąd odrazu figurować w an-
gielskim wroście, na świecie, Diemibula. —

Przewiniński z profesorową wiekazała na siebie
stuga ciekaw, ju) pierwszych przywitaniach ra-
cześnie mi się przytrafił jakiś charakterystyczny
było to stuga niepokojąca figura a niekiedy miśki
z podługawatą głową, niecierpliwą, w ichrami miśki
stuskiych ptowych wstawił — tuż miał bladą
a very kaprawe, was sakatanowy, i usta cięgle roz-
warte nadawaty jej jakiś charakter rasowy czy
chorobliwy. — Miśki ju) pulku rarywaja osmo
z niemiśki, a organ miał podobnie jak do gaga-
nia gęsi, a miśki do ludzkiego głosu — miśki
mił miśki, spazmatyczny, miśki, uoywany
jakimś piśkiem chrypliwym i miśki w miśki
z piśki i wyszczerzał przez esły czerwe, nadzie-
wknęzione. — Nadto jeszcze miśki przytomia
schlecht papier, które miśki miśki miśki
kalarze miśki do resty swojej, miśki, pulu rozy
miśki brat miśki miśki z nadzie — spóźnił
miśki on analize karykaturo, ludzka, w profesore, ale
miśki miśki miśki granice, miśki miśki
miśki miśki — Do kilku chwilaż zaczął miśki
ju) stawanym, piśkiem, podobnie miśki miśki
miśki miśki, miśki miśki miśki, gony-
sy — Miał miśki do aryto miśki miśki miśki
miśki miśki —

Profesor był ~~z~~ aiyu, stowe zagadki systemat
Dukajci

Edukacji publicznej w państwie austro-węgierskim, systematycznie
obliczonego na to, ażeby wiodłoby wychowanie, że szkodliwy
głupstwo, niżeli do niej wstępować, sumatnej prawdy, którą
wrazie przypatrywosy się z bliska, z pewnością niejako
bna.

Obiad był świetny - ożywiony go wina i rozmowa -
Profesor dostał kartki z konkursu, rezerwowano,
w której obliczył i oszacował wyprawy potrzebna, wagę
korka dla utrzymania wagi innego ciała, had powinał
nie, wody - Mój brat dowodził myśliwi i rachunku i
utrzymaniu, że na dźwawienie pięt a piemasi, pięt
otowiu wzmartych wielkości potrzebna - Profesor na
to ładnym prawnem przepisał i nie chciał, chyba, że
dane będą, pięt polski i pięt wód cisli, z których
ostatni jest słucha, wiskory - Natomiast mój brat, ję
chciał dźwawiać piem bez powony korkowego drewna
Profesor był twardego przekonania i przy swój
porozumiał.

Na rozkaz mojego brata podali mu chwos -
była to wana piem, jalcigom w lipie nie kosztował
sako stółki się myślał do podnieśnienia, a tak ma
ny, że sam zapach upajał - to też w powierzyli
szklankach profesor i Czerwinski poszli, jak mudy.

- Panie profesor, panie profesor, wotat mój
brat, Anaszi go za ramie i usiłował dawać umiernen
budzić - Panie profesor? i pi jak zabity - a co za
głupstwo bestyja!

Miślałem, że po tej porażce ję się nam wię-
cej profesor nie pokaze, że kompromitowawsy sw-
ją pedagogiczną powagę, wrazie inaszej szkodli-
w tej parzywej lepienie, dyżat prawdziwy dźwawia-
nin, który się nie chciał dać ubić w gościnności -
wrazie prosił do nas, i na dzień następny za-
prosił na obiad do Monte Verde -

Miał to

Tęże wzięte całego przedana za miewata, jadaliu, a
 cieżka kostora puzropana i puzrapana od dzielata i
 zastawiana reszte, stęchu w gębi - zrobiona była jak
 się dawato ze starej kostory od miewarow, i jak stę
 s'w'adęty nabazwane niezgrabnie postawie rozmaite-
 go stawnia - zes podane w samy nęczy pićwicy ko-
 dowat matry zaim ludzi saerat krowai. -

Wapki stot pnestany mata, plesiona, zetręiny lu-
 stawiony byt wdętu wnetna - nakrycia na muru wie-
 byty wykwinatne - na talonach 2 pustyj polewy od stu-
 gęq wiywania dawaty hi widzieli wielkie czerwiec nie
 porum gwiazdy - typli byty cywwe podimickate, w-
 si i widelce ^{zalanie} puzrewiate i potanane - kilkanasie
 obnywiche butalele stoty 2 czerwone winu, kłóchy
 puzrej za atrament wiazę uwinę, przy k'ardę 2 uin
 (wie lub tny sklanli rozmaitego kostatu i wielko-
 ci - stot byt obstawiony postęm d'awniauqni
 Redlami bez puzry opatnuzni w muru -

Posiódku wszaki dawata hi widzieli bijęca
 w ocy odmiana - cętry nakrycia, od dzielone od
 innych matry od stępem byty przygotowane na
 kawatku biatobrodnej krowaty - przy nich talone
 i nney barwy, stęce i nney gatunku, i typli puz-
 dobus srebrne - Prowanki posernego eklela wygladęty
 mi stow nie 2 fatdow j'abizki kawal wis p'otnackim
 stowane stowonego, które dawaty serwety - parę lu-
 telch wina s'wisto stowistemi stępietami: Marsa-
 lea, a puzwidy wieni nakostatt lubietu w nad tte
 czoym stowim od męstowdy wnosita hi wiazka
 blady i puzwidyj dzieliny - przy tych nakryciach
 stoty stare puzwirne krowat, obite skora, nie
 pewnego s'wiego kolora, te na łobie mawroniowych
 maweris nie wiaty -
 w jadalni

w jadalni zastalidney publicownej obiadowac lioznie
Rebrana - Hatornicy byli dobrani do stanu - brudna i ciemna
chlebinia odzieniunicy jenera razita, j'ak ciemna rozostetwa-
me, na ktorych sie pistuwat y prawie rozozroz uwary-
gwasz ktory pamiwat w tym mieswoony uat tohu sa
naszaw uwajderim prapichit na chwila, a tyllis szmer
pogotowunicy pabiegat a ust de ust de ussraz od ucha
do ucha

- Inglesi, puor Inglesi, guardate questo grande
vestito di rosso -

- Da vero, da vero pwestanali drudzy oniwajaz
mujego brata i cisnaje sie chotowicja -

Na pwestanicy talch dostajnych gopis uwprzet sam
(i kilka uwprzetami francuzki, portugalski i niemiecki)
gospodarz, si. quor i. padrone stary aparty wtoch w
zot tym nankinowym kubraku i ozajny s'blafany
pwestanajaz sa karidym atowem swoje Eccelenza, Eccel-
lenza i ktawiajajaz sie larach pwestonicy j'essere uniz-
wicy reppre adit nas na pwestanowunicy ree -

Ustid tam okuch Ererwinidicja, a na pwestowis nas
muj brat a profesorem -

Na daazym unalichim pnce gospodarsa i drudzy statow-
nicy cstedli i j'aki s' rozufany portugalski i talonykian
pwest w kothe od braci i gory tak na obiadu - to sie
wie stowowato do nas - wyfiszowy j'obidilidku ka-
mibney kurasney j'ak wiet s'birowicy wriplidney sa do
pwest wisza ostrogio miapichie wiesmarunych i pnes-
unowdnych blachitnym namitew i rozgatyku usta-
(ante da Blawerunim oblongidney pnystru)
gimata wram pwestowatki i wroka, oba ktonej wriplidna
profeser wie byt obujstym - ubrana byta d'eni Roz-
naw, chwiaz j'ak sie do awato ka rera, uniatana sa
bie stny s'uristewny - do holan od gory wie dostawata
krotka s'prowica, a od dotu wie dochodit y krotkie
pwestowchy b'p'wre i tyllis wostawunicy pnce, putowu
obuazone - w szakie na tw szerego lincie publicownej
wie do awata sie zwazai najmunicj nej unwagi -

Muj brat byt w statym kumone proutykat ostrogio
zapijajaz

zapijając to słowem, to marsalja, przekosztował na
 uat, jaliczego rakwittego salesena, w rdechtym kotem
 ceshuat nie pomatiz, a uszyttho wychwałat, nad wygł
 kicin si, unesit. -

- Pan Muchomor, mekt do niego profesor, riep
 szerebiata, szerska, twadorsy kawatek, dobry swinia,
 aber trocha nieswierz, a trocha, swierdziejego. -

- Pan Professor ma richtig, odpowiadziat mi
 brat, aber swinia imi wiszkory swinia, ten lep-
 szy swinia, i domciat mu wrotu, salesena na
 talona. -

- Schlecht Papier, dladat profesor sklamia-
 jax gtonu, na anak twierdzenia, ryj podziakowa-
 nia. -

Powtórzone okryki Ministra, ministra, twia-
 stowaty kwiat okrypony, przez dwóch drabio
 na pot nagich drwigany - byta to ta pappola
 kupa chlebowar - Dny obdzielnie byliśmy naj-
 pierwoszyni - jahas' szeklrna i serowek kwas-
 kwaty ucydzialaty, a niej bwarajacy rapach.
 Tu juri cywilna uwaga, w ktora, mojego brata
 uchwito werote usprawobienie, opusci gonia-
 ta - Spujnad na mnie Dadauro, jakgdyby
 zapotywał w miat porzezi a tym pantem.

Pochyliwszy się do samego stalu, kaidar
 tyktu stramy, ucyłowatem niernacnie na potkoc
 a Desek rle spofanyek, który nam szurgt sa
 jedstawar, i ta pappola pniechada przez me-
 rolic szerebiaty - Tego samego i nuda i moj
 brat wigt dla wypróbinia, swego talona -
 W kilka chwil, jakis' agitk ustyszeliśmy
 ju

pod sobą - przybliżyć tu i oddalać - głos gromy da-
wał tu czasami wyrażeniej 'Doo'niac' - inne były po-
wiesztane i stłumione - spojneli'smy na gospodarsko,
ten racjonal dlonie uśmichają się, głos łowie -

- Già la bestia Tedesca si muove. -

- Cosa è? Zapłata łowców łowie, jeden z gósi
nie mający jiszere, jak i łowie, domowego obywatela.

- Ma calvo diavolo di sotto ad nekò gępo-
sam spokojnie - niente di meno e niente di più.

- Pro to Pan nie wie, i przepaść mi 'Czerwini-
ski' na ucho, że ten Stelmach to mianem, a w tobie
iż mianem to tu nie lubią, jak pies z kotem. -

Iż pora kotary w mierzono niczki i mierzono
odwracają na siebie uwagę publiczności, do
z drugiej strony od wstępu wbiegł radyszany
kewaleruski, czarny jak diabeł, i poszedł przeto do
gospodara. -

Porównania była druga i trzecia, wywołał go,
ażeli nie uśmichają się do Stelmach, odbis-
nat swoje piętach i uśmichł tu w porządku, a in-
nej Stelmach nie dotykał danego słowa. Wła-
ściwie iż pociągł tu ciępliwie, ale na ostatnia
pogodzie, uśmichł przeto oświadczonego polownika.

- Portate questo e dite lei que ch'è due
Ingesi sono ~~cap~~ a prandro qui -

- Bravo, bravo, 'signor' padrone, e viva, e
viva! Nawyli bieriadewy, klaszerek w dlonie
i tupiące nogami -

Radyszki i Stelmachy uspokoił nieco tu wto-
we. - Pod nogami wionie agietho byp przychłta
panowato tyłko jakis krotanie i uśmichł się
ozajny -

Niebawem całość tu dobył się nity z pod naszego
stosku, nity z pod nos samych chmurli uśmichł się
kawa -

kawę, i wycieracie gatunek szadzi, zagarni dalej
 gorąco stalo się duszyciem, a miszmarina dymu
 i parę kłębami buchac i rączęta - w kilka
 chwil na temanem nie widac nie było. -

Gospie porwali się od stolu, i zaczęli śmieszyć
 do drzwi ^(kiedy) i stać nie swobodnie schudki i Turkotem
 mędy. -

Tu się dopiero rączęta, gwalt, hałas, pęptok
 i kamieszanie. -

Instyktom, a żeby się nie rozbawili, i nie zgu-
 bił w ciemności i tłumie, i swoim bratem ro-
 stalis'my na mię sęczy Instyktom, i a br-
 win'skiego, a on profesora przytymurat i
 arekalis'my w witerumiu, a tyllomiej brat, jak
 się trawga swersza, paru rary nawotad ogrom-
 nym otosem, który chwilkowie hałasna, wnauc,
 pęptuszał. -

— Bravo, bravo! Signor padrone, e viva,
 e viva!

I tym wytknkiem towarzyszy pniezycie
 wybuchy śmiechu, które się rozbrzmiewały
 (zako) do reszty prerazajac umydy przelisknia
 ujebs. -

Powiadat mi potenne, że chwiaz udgady-
 wat po rzeci prawdy sine nasze podżenie, ha-
 mierzerażnisi wypradku, ha-
 ayu gorąca podemissione diatami wine, które my
 się, sprawiatio, że chwilkami zapominat o wie-
 les pieczeniowie, i brad cady wypradku, że jakis
 nie sworsiny hart, lub gupia, mistyfikacja -
 klade

Blade światła to unieście w tej gęstej sum-
mie, przybliżając tu do nas — Arde, arde! — jednym
krykiem Rawo!ali wreszcie — wytało kilnarka
z zapaloną w niedogarkiem przyskajęcej Tajołki,
szkadek profesora.

— Chodzi przedej melo mój brat, porysaję zew
rzęto.

— Nic mi widno, mi woga.

— Dner stąd, i ra unna.

Ra mi gajęć w blaskim tej gwiazdki zbawie-
nia, dostali'smy tu, wreszcie, etonej za kotara,
głie pewnie anacnie było lię dzei puzow-
cysto, ale mato w zastanawiają tu, nad ten
kuiana, etnos pery, pneszlisimy puzpuesnie
potracaję: tdukaj, to wreszcie, a w'smy ze-
wobditi w pneschudzie, spudicwalisimy tu ma-
leś jaluś schody schodki, budaj drabino, sta-
rej'sia na dód, ale tycho nie było, a tyllus otwor
pzez który, ra puzmias kotowrotu, w willeim
kuzru plecionym, z jaluśgo wdrajst meiny, cry-
sitowia, w indusano puzozem jado, puzgito-
wane w kuzniach puzpuzęto.

Jak profesor wlad był do kuzra, puzę go
mój brat zantęq wuzneid, daję mi znak rzęto,
alym zęq jęgo mije'se, puz'mij chuzpuzęz liaw
obuzęz, jędę, woga, opard na mojem zęqstiem
kelanie, a druga, stręq z wuzpuzęz kor na dód.

Tadem puzem z wudartęj chuzpuzęz mi opard z
równe, gwattowosia — krotkosi tej chuzpuzęz mi
puzwalida zebrai mupli, ani rachusai wuzre-
nia — wicem mi widriad, tyllus mojęq brata, kto-
ry ję kolos dęqj'lii stąd ude unna, kuzę mi
nagie

uogę zmiędo z przed sobą. -

Bliżko tożcie do ziemi nie dochodziła linia? za-
trzymada kosa, rawicrony w powietru, radzawony
taki silnie, że nie mogae jej dotrygnąć, brat mój
zestawoył zataczajac sobie, willicie koso? obok
wraz spadłem, przykroty kosom, i opłatanym
w kawadelsi rzuwanij linij, która pniej podawa
jedną, dla przyjsiennonego ruchu, czy przedado-
wanego ustronu -

Przewinisti i Professor zastal na gone

- Cha, cha, cha spojokadisi usta piastuim, jak
ualeriato (w) jedobnyu obiadku, nek mój brat
sinijaz ten i jednoszeg umie z kicim, a teraz
wtawaj i chodiny -

- A tamie, spytadem, przestujac uogę, która
lekko obradim w upadku -

- Chodiny, bo to daleko? i tak nie wiem, jale
do domu potrafim, a tu uwowai mi legisi les-
pierznie? -

Uwaga byda duszna, i dobre reicuniatu,
zanim ludujac obrodnie, wypzli sinij na gtoimie
ulice, na której dapiera mogli sinij byj panyqui
Analeriunia naszego umiarkania? (Ka) pawrotem
zostadem nowu bankierskiego maklera, i ta-
wara, bydem do ukhadu tawisiny, Dawadem
piewnij 50 statych reuskich, a jsteme nie
dai nie chudem; krakowslim tawgim na
25^{im} agada tawzde -

Do wraicunisch i umyrenin, kamienym
smem

s newo fmes palidny uwe cada. I nelubid nas
 qtod uitery, i pwrsto k torich spoznisiiny do kote-
 lowy jadalmi - Sniadani, formalnosii rozjwie-
 nia spoznostow, pakunki podrocznych tumanow
 i ratnymanie uicije au statku, zajedy prawie
 dzien cady - uiciorowu, okutani w prasore, ma-
 oryisiny, polax uigara, o piwuszych promie-
 nicach jutnej rego edania, uicidatki narum
 Druimomuu oku, wychylni k snudry topicki
 Veneria la bella. -

Ktos' pwrstet oboko qtosina uymawiaja
 narze narwislo, i zapytujax o nas -

Byd to Czerwinski i Ferditow okiani: 205-
 ka na temblaku, profesora uie bydo, mial
 dwa zebra Adamane: leriod w toriku -

Do nasrem odlececiu, ludy uparty uicunie
 uie pwrstawał sudkurai zielona, gonu, a zebrau
 na uiej qosie juu tu ne prawda, dusie ruzgli, w
 druwrianyu dachu uykili kilka otworow pwr-
 ktore dymniti pnewiuu uicaku uo rzywid na pwr-
 uiepronych - Ktuodana uapru ebrada, pwrstano-
 wida uiej uie w lkdacy, w shublu khorogoh, za
 soluna, obietuia, uie pwrstania uie, uiecy,
 uicili ~~stos~~ stnymai kawadeli drabiny - Gory-
 dan do uierogo tu, uie uicrad, rejsty uicun i u-
 uicun oblicrad duoje stludy, uie pwrstawał, pwrstano-
 rad uiecy, uie uicrad uie, i pwrstanoł sam do siebie:
 uendemia, uendemia! Skonirgowy uachumoh,
 ktory jakas' baperna, lirtu, uykaron, dla uapru uicun
 uacrad stuka i czerwonego anglika sir mukomow
 i dupiero tu oblicrad, uenas uie byto - uicunad tu
 uo uoch de rdoni, i duicad ju uicun i rzej uie pwrstano
 obliclic' publikowu, na uie uie ta odponicidies
 qosinyu

głosnym i miłym - profesor: Czerwikowski po-
 jawał jemu to słowo zapamiętać - bo swady są-
 orte do bitwy, od języczka do uszy, ale partja
 nie była równa - Profesor: Czerwikowski zara-
 ka pwrzethu upadł; gospodarz bił się jak lawa,
 i kille następnym porażką, ale i ten uledek murias
 pmemagajęcy się - Miał być podziwianym
 ujął jako meszko, wstąpił, on się będnie -

- Chwilicie Anglika pod Anglirowai, mu-
 orad miój brat pod uszem, którego ta, rana, Cze-
 wikowski wele mi bawid -

- A jak brni borie wdoch nie umore prawi
 doli Czerwikowski, w to jęzere profesor będnie
 murias zapamięć, bo ten przekłety murias wzię-
 kie nasze układy uniwersyt, i miał się za co
 wzięwać, że mu tam wsi na Tyrim, kapusto -

- I wicli moi kosztował podobny obiad.
 dytadam, zagadyje ta miszrogólna, pasyrola,
 które tyko wziętliche przyradkiem była miwia-
 wa pnyerzaj -

- Myśmy się umiowili na przed odpowiedział
 z weat chmionem - po obiedzie, karzy z gozi, zato
 że siediad z Anglikami za stadem, byłby dot pom-
 soldaw z uchota - Tu to talu wyczeraj, za pny-
 jennosi się pdać - Co by umiój było od trzech
 orte tyh renishich, to orłuda gospodarza, a wun-
 eij to nasze srensić; ale ktori się miogt talicze
 lonicas p podziwaj -

- To dobra orłuba, jak matpy jęz. arzuwai,
 i to za dwa soldy, powstanał miój brat jęz. talen
 K. Kominia orawny dyw buchwał i jęz. pa-
 ta

To tu iskiro typique, a pokladu Karanu ustajnie
 typ, co podyma mi mieli, a zagnytami Saimochu
 ornaz'mito spudwizicim kotawey -

- Byway' rowie panie Czerwinicki, statek od-
 ptyka -

- Jaha to sctuda, xi panewie juri jadas -

- Anate, anate, nekod j'aki's spudugaw
 otostowy - A vapore parte, e la cantina
 rimane, i' u'wizwstey go ra rowuwa, x'f'as odpro-
 wadid go oiazgaj'ezey tu ra soba -

- Do widzenia tu, do widzenia tu, u'wstet
 na nas Czerwinicki Dalcha -

- Na Monte Verde, buktwad mój brat -
 Statek juri podymad do Wencyji -

*

*

/

W kilka minuty jest tu wyprzedka, sedybede's-
 my utodego palaha rowodanego turysta, byt to
 jeden z liczyby tych, którzy mi przepusci'd r'edwemu
 s'reg'otowi rapisanonu a spudowinyu p'rawid-
 uku, gabunck u'wuzrony' papuzi, j'aki u'wostu
 Cicorone, istota bersmyjlna, niedna, klima i ra-
 rowuniada - Patnad' on na nas mitorionan' otchim
 z'osiny tu mi b'ardro t'uzneryli o te u'wrytkie owb-
 liworie, za ktoremi w denia u'ganiat u' rana
 do nowy, chiat tu nawet o to quiniaci, i' chowai
 sctodny, dawaci nam u'woblu nauhu i' indy, ale
 sat tunc j'ohuj, b'osiny go d'bywali r'adawai, kti-
 vyl' mi lubid. -

P'ownego dnia u'wiczera'zaj'ez oranam o p'owiad at
 nam w u'erby' rajmuj'ezey s'p'roch, j'aki w d'uraj-
 canji

cegi płodnyjze tamerne góry, w nieważnicyj po-
 tuncjone omado niezginad marne spuzerajze
 ni ce skad Willuini mudami zwanych (Grand
 (Grands mulets). - O polowiadanie to herbom-
 ne, rozwickde, i w ktorim si krylowady zmus-
 ne, wraz to nowe, a milypode wypracki, daw-
 w nas solennie trudny, a do stramuni
 jessre tyto daleko -

- Głupstwo, przewad mój brat, nieważ
 - Tak to głupstwo! ofuknad ofupklowie
 - O toż mi znalard góry, wni spytaj, a
 ci o tui wsi powiem, i dam ci adres dota-
 kiej góry, a jalciej mi idyradis nigdy -
 - O. ho, ho! - a co to za góra? Zapytad
 głupowato.

- Góra, o której widzieliśmy mozesko, bo jej w
 Radnym przewodnikas lapiscauj mi masz - góra,
 & której przyniesiony był ten plabim klucic,
 bo dzieś to ludka byto nie podobna - Góra, na
 której, gdybyśmy miał zwowu wloti ludy, toby
 si wład drapai na podudziawa Szwajca
 (Siquille du midi) lub na kark Albryna
 (Col du Géant)

- Do prawdy, to wyjista od tawtych
 - Nii wyjista, ale strasnijsza Mercydniej do
 Sejcia, moiwid mój brat wstaje od stotu - tam
 dzieś do niej nie trafić, ale jeśli ci ludy przyjdzie
 ochota granowlii tu na jej wienkowach, to po-
 spwi profesora & w Trisnie, a on ci zapro-
 wadi -

- Ale

(52)

- Ale jakże tu narzucasz?
- Monte verde, pomysłcie tu 2 reszta nie
można, bo podpisana w illisim literami -
A teraz chodźmy spaci -
- A nie skończysz mojej historii?
- Mój bracie o nias, Gdym powiem ci prawdziwe,
i wcale nie wstawiasz - Gdym przynajmniej kłó-
ty 2 tyh w illisim nutach, dostad tyh garb ad tute-
jy' mozdry, i tuw samim pniebid na domadawa
to by ja moze trocha ubarwidu i o kypito, a w
tego....
- Ale to wrytko jiszre lezcie -
- No, no, dobra wie! - Odtó 2 Farbi
suej twój puzel na liedy indziej -
Kowice Monte verde -

N^o V

D. 15 kwietnia 1856 r.

Choczy proz para tygodni, i Ma do
kurliwego wolu trapiomy bar sennoisia
jeo neeah batamwidem fingermerier-
pimnia erytanum - w erambut koiariki i
jmgladaw juszto sida, a dostato mi tokezi
Orinnikarostim Edunlum, Bajronisii Koz.
Kowshiego i Panistnikom Ochockiego. Nie
wesate usporobimie mozte wptymzi jeo
lwsze na sad nichonystny, ktorz wogdatam
i Ma powiesii i dla autobiografii -

O Bajronisies, sumijera, atawo to staly
Defekt

Defektowney i nieobmyślony, ale czy będzie
 wielki, jedyna, samy lub jedyna, wijszej mierny, po-
 wiastka, to niewiele obchodzi piśmniowców.
 Pamiętniki Ochociego wijsze moja, sta-
 niego rozważenie jest one nie należą do samo-
 wolnej, dzieckiny fantazji, ale granice, bliżko
 2 historyi, i przedchodzą pod ścisłą, ścisłą kontrolą
 krytyki - Mamie Namie wyprawi szeregów praw-
 do, jabyśmy się nie podziśiat pod nim, jaby się
 wypawa -

Krab dobrej wiary przyswiada, w niej idnym
 Dziejowym powstanie - wszystkie pamflety sta-
 wiława Subińskiego wznowieni i powstanie
 jacy celu były pisane - Dziś po dziś, w ka-
 dy kraj, w każdej nowowosie powstanajam
 się podobnie i tamstwa i sumiennym przebiega-
 niem niedowony ich potrzeby - Niekonajmy
 autor miary za Otwinowskiego rytkom pa-
 tny na ludie i bzdur się sprawy, nie prosto, a
 jynak nie powstanie, ażeby miły i szeregów
 Strona dwadziestu, uogobranie kaska i upi-
 wa gtyoty Terliera, piśmniowcy spusi-
 my narnaryta wyprawnie spierze, ich pod-
 nosi i charakterowe szabedem w panis-
 ci do bogobym mógł przyrównać Ochoc-
 kiego, ale nadaremnie, a jeżeli pamiętni-
 ki Marawey nie są, umysłowe, to je tny
 unam za wijszej skromne i za podrej mo-
 bime - Ochocik jest tyran, wienisty, i bez-
 wtydny chwalił depa -

Nie podobna wierze, ażeby jeden obcy-
 teli linawosy twoku prawa szeregów
 bzdur w przświctnej kielbskiej palotne
 i tny

(578) i Anegd najjasnij sypu tryburatem, i za
czyja swodka, intekos bez ininicia i fortuny
ktorego promowowat kome nowes, wicis-
piany rawiwno do panow i slachty, bank-
not i dteriny wyrej uskoro, wicernicyty:
wicernie radny gwoszo - tego u nos w daw-
ny Palszere byj ni mogto - Many Driki
poga wionytelnijze swiadectwa, i wiczej
szehlebowe dla naszej pneszdosi. -

Jalio sa moralne zasady Ochockiego, jaka
wiara polityczna, jakie uczucie obywatelskie,
jakie poczucie honoru i cnoty - na temisroz-
slime pamistwili ktorety sui wspomnani-
cia, ktore spida w pozinych wisku, wie-
ledwie stojac nad grobem - gdzie tu powdriet
wzrusz lat intwidyk, jist' go nie miat na
stowie - Na zadne z tych pytan' nie kraj-
dziej, dla siebie odpowiadzi, i nie umien
odgadnaji jakeo Pan w tych pamistwi-
kach upatryjes' wartosci i zeloty - Nie
mam siebie bez uicowplu, wyrozumi, ja
nakre nie zadze, abym mogt tak gredzo
w danie swobadzi - Puzekam jerrere
do lonca, pncerytam jerrere od puzatku,
puzducham tu jerrere krytykow, a tym
czasem puzruca Ochockiego - chwiaz nie
puzwiam, azby mnie kmdrid, ale mnie
puciwoplwid i wzginiwad. -

Moit mi Wtodziwione Padlawski,
ze Pan obecnie studjuje Pamistwili
Paska - nie mam wyobrazenia o ty o-
bowie - sam samopladam w materow-
nym

ny, ale prawdziwym Maszliwiczem
 nawiąże sobie lekkie charakteru samego au-
 tora i otyczajawości jego wiktus - porównie-
 nny ku 2. Dziennikowi, zamieszkałemu - woli
 to sobie zostawi w głoście, a mielibyśmy
 butwie w tece - w drugim liście para-
 doxa historycznego (Dzienn. war. 1855. N^o
 186) przypadek lekka, Tatka, Paszkow, wie-
 niem, czy ja, Pawł zausarżys? -

Paniowie towarzysze troche, postawa
 ku wiary, i nie byłbym daleki od przy-
 puszczenia, że miato wyobrażenie podob-
 ne do wyprawy w prowincja - Maszli-
 wicz budy podgalał Pawłowa, Wiś-
 niowicza, napomykają o tym pania-
 da: "że trudno w wielce lepiej jak się
 wiało w trachimie" - Pasche znowu
 niewi, że był jako w raj w Strale na
 Podlasiu u Kasztelanowej Makroczyn-
 szkiej" - i Maszliwicz i Pasche znowu
 umieli chować koto podwili, seregob-
 miy Litwin, który skropił pania, Sa-
 switowa, narajutno po śmierci usia,
 a dobiwad się do panny Okolskiej w
 wiglyje, skubus i w duple - ale nawet
 robia te wyprawy, dla pteci niewi-
 szej nie bardzo swieklebne, jahreni za, one
 różnie od bezwartkowych przekwatke
 Cepowicza - w ten nie ma winy wiktus,
 a tylko wada intowicha - ja nawet go-
 nej

(56) myj sęch, ie to sa, usyptu mie bywaci bró-
mie - pranda, us wygnaniach swoich bywa
skramij oaz, a talie paplarjoh Ochwieki zuy-
kle namogac wizej jęryliame jeh erim i inem.

Domimo usyptu w u miy napisano, wy-
erajowaci jęstha jęstnebowadaly pilnie
skostnego prawowike - mi abywa na ma-
terjadach, tyller mi rawsze szersliwy jęry-
padch do nich jęstrafi, mi pamistaw,
aby kto nawet usmiankawat u nas o
cichawych pamistwach Jana Skwaj-
wicka (wrocian 1820 - 1825) na ktore
Pann wskazywadam - w zapranie trytu-
ne usrellich awidet histozyerowych, jęst
Chadawim hawicemim i godnim narogu
wielu, ale to tu mi da wrobie jęwymu pa-
wiggim piewa a u nas jęwre (albo ję
do wybore) mato kto pisze inaryj.

Chryś Pan miad w rch spossyt kwiat-
wiewny Biblioteli warsz. i erytat urtep
o miadzie - unozra tu nad siemi majam
nad erim - dawno mi tu nie wdanyto
spothai & wionie solennim gępistawem.

Chryśtos wostros! - tale jęd dwojma
laty zarymat swój rapuok jęnowat Ostus
Sakem - tale ję swoich latach list miy
hawnu - Chryśtos wostros!

N° VI.

Pisze do Pana otalnia, rora, nad
tokujazym okodo Samoch Ochwiekim
Sakem tu sam zaciętnwid, si mi wy-
pad & pamizci szeregót, o któymchis.
Tam

(57)

Temu daniu, w rozumienu, ze wiadomosci o nim
sprzyjajaciu tu moze — w jedynym a przegladem ros-
syjskich (ruski wiadomosci) Listy 1856 N. 1.) w
sprawozdaniu M. Kapustynas o ruchu prawniczym
wistawac prawnego wyzysztawac, ze w roku re-
ordynac w Czaropismie towarzystwa historii
(Wroscimimiki Obszerestwas istorji) wyka-
ne zastady tny statuta litewskie z lat
1529 (Stary, albo Gasetotolow), 1560 (Pro-
dobno Wotyniski a mylna data): 1588
(tali zwany Statut tneci przedruk wi-
leisliwego wypania Karamunierow), je-
neli taki jest, jako tu domyklam ze statu-
tem wotyniskim to te tny spomnieni ra-
kennodawstwa musze, byci spomniane,
ile si wyszdy z przedniej kadakeji — wiec
Pan od tego uwaztu bedzie z jwz wolny-
kawsze Ryger, wiec przed rpa, tenauie
wypania o Statutow, bodey dla tego, ze
ten, w oryginalnym tekscie — dano
polskaw nancze Krywieniskie jest
rozumiata, a na wiadomosci przedadno-
wie kawsze spiscie tu wzanos — W pa-
mistawach Komisji Kijew. (T. II) w
tymczasem ustawy na wodoch (Art. 22)
wykuzia Krowicno Krowicno (Krow-
nica Lindo Staw. pod naparaw kowa)
uczony Swickin'ski, dat ten urony wy-
krod — wart Pae podawa — jalicz to ob-
szone

Szerne jede nowych widokow sta badawom
 jwis poloniji - we Statucie Litewskiej ca-
 pisano, ze studij przyety & licencje mas
 byci wdany prawn, albo ungodnikowi, cypru-
 unowijego albo rykerijij (Droz. III art. 1) no
 prosza, ktoby ku tego sprowadz, ze dzie-
 li polwarowac niezdy na Litwie spra-
 wowady unow punderluy do Dziwizy szach
 konokradow - ktoby unowd unowij, ze we
 fantarzi unowina przywimoi Kelioga-
 bala do naszego Augustaa - tamten
 kurwami obradad lenatorskui knesta,
 a ten unowd ziemskie. -

O satyrach litewskich Szymona
 Starokiego napisad dwoie qwieho Juszy-
 lli, na Juszyshimie Junstonyd Kiar-
 cryshli a u tego wyerytawosy Jan-
 szawiers sapit, ze uckawe sta olyca-
 jowosiu i srekad ich, ale niedasumia
 (Obrar T. III. k. 159) - Pdojemi ku, ze to
 uszne i bezmyjilne ramoty i unowina
 we potniebie sprawowdii we biblioteczce
 Knada Osolinshich gedi Maacijewshi
 broszure, wdsrekad (Pisiminnictwo
 T. III. k. 495) -

Nie wiem czy Pan moza kuzgi
 jwsektura Metryki litewskiej - wyprto
 ich dwa tomny (Muskwa 1845), jeden
 jwv sadakya. ksiqzia Orlowshiego (tytu-
 larny) i Dawitowira, drugi wyprto Po-
 godin & Dubinshim - Pierwszy wdawsi-
 kin

ten eaty do prawow anier Agnunta Augusta
 (1545—1572) jest w nim jerrere dohśedny
 sumariusz czepi papierow wsteli wshiege
 gtonowge Archiwum, w ktorym gdyly wy-
 pada potrzebne kliszyj kwerendy to dwajki
 se jao swina statwie pner jssodnicwa
 M. Kwaerwa. —

Podobno maszoni Pan za rde, rian
 poturbawat Sygobwnto — bydno przymu-
 stony unij skromnym artykulitium
 Bartoszewiera (Dzin. war. 1855 N° 265)
 do ogloszenia przegladu kumarcwie
 Pamietnikas Solitowskiego — Jan Pawowicz,
 se byt daleko dawniej napisany i nie spie-
 szyt do druku, nawet jes luodze pole-
 wierzny w Polonje, kromowa wstad
 byt w tece — Sprowadzadum tu bawaw
 drowiczi, qyzi Sygobwnto jest draz-
 linyz au krytyli, ale umilerod i wrobit
 w mojt wafleporoga — Tak jale me
 spryjasz i dobre ryeryso, pnestner go
 jednal, ariely tu nie brad do nie swa-
 ich mezy i nie gnessyd w onia rde
 wiaru — Obd pach drebardlich we wda
 nein diele nie wolaw tu domyplai au-
 torow jale to wiedawow werynid (Pam.
 Solitowskiego k. XVIII w swie) i nie
 wadno komponowae Stanopolstui wy-
 wazy (Donna Jar. war. 1854 N° 221)

bo to chwiać swiat gępi, gępi, ale now-
 umie toli bardo, ale tu p. Syrokomli
 Redaje - Niechaj pisze, precieho tam nie
 wie nam, ale na woję idąco niech swiat
 umiera de historii i korytli - piewnyj wi-
 umie, a drugij nie rozumie - nie piewa-
 daw, ażeby był arinus ad legam, ale z
 restas, kuczka de patyry -

Stapadum przed hoiwie roku swiaty
 artykuliki o ugranie Donna, ale ten
 uosi piewad w drodze piewania, albo
 kolegd w teliach redakcyj - mam jęgo mi-
 nuta, przed wlas, i dla unikniecia zaru-
 tu szukania karepli droga, napasii
 spiduję, ja piam

(kopja artykuliku o ugraniu wy-
 nam Donna)

W starozytosci jaluęgi stlięza
 w casny piewaj w upadku ekalid i za-
 bid - zeby wo jędobnego sa dni na-
 szech nie spothado Syrokomli - piewa-
 daw jędobnego, gępi te piewnia stea-
 rynewe, ktoruni Gluckberg crotto-
 wad literatow w Nijowie chepaly
 ktore z nich wpadlo de wrodziawie-
 nej gępi i zardusito, jak wo jaldko spya-
 cesana Wladisra - wypadke wera
 gępi, ktorij tu zapewnenie piewtong,
 a cheby nawet Ostrowsli wlad z gępi-
 la Syrokomli, od stop de gępi to ma-
 tel dery twardy i wolowenici niediję
 ze tu arydito stulii wotduru o ary-
 (Dzielo)

dziwoty natury - ale ten bzduram idawoy Syra
kowlu. to jonyg unowalny, ktory na kowchaj
stoi pod stawie, a owin to nowie,

Dowozra mi z Wilna, ze w tamczym
suyeroshim zabladzi to jest swierkowi
obcznie lepsia, pana Antoniego Nowo
sielskiego podobny portretu, ktorym ma
byc odobieny ten dzida dca Ulwaini
sli -

Ta nowina, ninij szes pisano zabowico
wobrow przypowiniu wni napisad bdotem
pierzetyje, ktotemu -

Dominica Conductus Paschae -

Allegat. pierwszy

Nadrugorajne posiadzenie cztankow Biblii
teki Warszawskiej, odbywane d
woni
nia 1855 roku

Cztankowie Redakcji Biblioteki Warszawskiej
odzywali uerone posiadzenie, ktore dla dwai spon
nych przeciazgato du dtkiej nadrugoraj. - Chodnie
o to, czy przyje, czy udowuie artykul mienajome
go autora o znakach pierzetynych, rusliki, jedni
stnymywali, ze jako osprawa hebalogama
trazi prestatanajmu przesadem, i dobrej stawie
pisma skhodzie more, innych ni rait dca
produit, ale pokroj artykulu nie dawat sin
im napisany z gdnosnia, przynalena, tej rai
starszej galki archeologii nadowuiej, inni zno
wne mo wili, ze jest hipoteza, more lepsza
tej

wtasnej nie posuwisz dobrej wiary, na ktora, sobie
restaryt, a Nawozielstie, jakkolwiek zarozumie-
ty, nie recke wyjsi na stanc w niemiowej wale
z silnij sregu od siebie i Stampiermu, bo jernere-
by gorozego korda pnewricid na piasku (arena),

— „Ale gedyby” narucid ktos i koku-

— „A tak, tak- gedyby, gedyby” odzewato iu kille-

— „Sam auter artykulu w i rami szker, powidrias

Redaktor Dziennika Warszawskiego, znan ortu-
wicha, i uniam, se iu krotylei nie bardzo laci, a po-
lenika, awstromo bardzo lubi”-

— „Wieszajca, ale nie kardoszera” mweknał jed-
wsem Wajsieli-

Jednakże mowa, byto sobie reputac na opal-
wepdumaryi wyproczono wyrary pner. Szanow-
nego Gauszianarza a precizgzej jego twary lekko
skrywionej du uymustzonego usimiechue. Wajsi-
li i Taillewad, Taillewand i Wajsieli, wtatekno-
sui iu budna, istotnie w tej chwili powstanaja
stare dietum, p. Karimion i Wtadydau (dwojga
imion) podobno daru mowy wryd dla ukrycia
suej mypli-

Drzez dziwno jednal, se srod roznosii idau w
starym samstoyie, nie luto w umianki, ale iten
mial nice swego poplur, miba. Drzwi iu sorwas-
ty na esicir, i meszda dziwna postai w szafra-
woneym paszernu, bez koszuli i bez gatch. -

W potowie XVT wieku spotresny Stan-
dolph widzial w talim samym pnestroja
sadowy czajnego puda, ktorego Irlandja wy-
prawida do krajcia Dartnyl (d' idryyle). -

Ta waza, byt kto inny, gori saswiatowy, mig-
dyi simistelnik, a teraz dokapalos, jdem se
stozium wszek swiatow, byt to duch Skro-
choda Majewskiego, ktory iu spusid na sie
uis

(64) mia, ale je przemierzkiwat w jakimśi bardzo oddalonym Indyjskim wiecie, trocha, ta upożmiał na posiedzenie Ordentnego Redakcji Biblioteki Warszawskiej. —

Najoma jest powaga świadectwa wiebo Szerykawa, odnowiony legendy o westkwestowym Piotrowinie, w aktach przesłanego trybunatu Labelskiego jest oblata rzymskiego kwitka wstawiana Niemierzya z afektywacji zbaucenia, upanego na dolinie pokuty d. 18 kwitwa 1855. na mure kazyka Michata Kiszarowskiego Soc. Jesu (Twa 2^a jest Dominicam unduktus 1655 o.) — nie dwinego je i twaro przeważyto na szali sadu; artykuł o znakach piewstnych odnowy wstąd, jeżeli nie jednomyślnie, to przynajmniej jedno gwasnie. — Indyjskie Swarzi i Singamy dostady w Warszawie Indygenat neshiego obywatelstwa, inne figury jako Tajna, Kiekerfa, Fascinium i t. p. dostady w dawieszeniu do przedstawienia dokadniej szych upepowe podwostesii z tymerasowym ustrachcenim na prawach swiszeradek, ery swiszerypatch. —

Allegat drugi

Proba nowego dieto w wdrazie Nersegi le Notte romane pod tytudem

Nowy Ukraindie

urone gupotwo

Nov 65^a p. Nowosielshii sam.

Nil novo sub soli — talo mysla, gupoy, kłó. ery nie przemyślecie nie rdalni — Geniusz moze mnie kolebku, ale nie ma golow, i piaz, wrystkie

kie wicki ludzi rawsze mato stychana, nowa
 sicia - a godylno wostad Geniuszem? zalam
 ne zapanie - albo z nim nie jestam - moze na
 wet wykorzytu wicki sam rozumow, i za praw
 da wypratanu potume najnowsze, droga, nie
 widriana, jerrere fud stwicem: - Wyprozdri
 s'wiat agrypliaty, i ludzi stercanych to nie
 jest d'iziaj postepem, mozna tej stulki na
 zotwinu dokazai, godynyu pegarie moich
 wspod'eresnych. - Nie stycim premytai sa
 gadki, ktore maja, rozwiarai dopiero p'izni
 jstomni - Jesli che, moze i wostam, Geniu
 szem, to Geniuszem uznanyu, a mi tyu,
 w mi tam biudy' oddadze, hotel winny - na
 jnow' nie mozna, a p'uto f'ejde, wostarnie,
 wwie, w najodleglej stae, p'iestare' p'owizdy
 ludzi p'udpotopowych na wramustowan
 skotopasko -

Cofam sie, odbudowujc, w ruderach teraze
 miasta, wskneszaw dawne stawy, zapalam
 z gaste kratory wulkanow, zalamu nowy
 mietem uwykcie nek koryta, sama kula, zim
 she, p'neabiam i nadajc k'itatt p'iwotay
 ale to trocha p'owizy - A kula, zimshe, naj
 stnidziej l'edie, sam st'chimes nie mozt
 j'ej nie roobie, moze i ja daw pokaj, musze
 sie jerrere namyplie' -

K'ig z mia, - ale ime, wickow rozproszc, i im
 na stow'izytwie' stanic widomas i jarna, tyklo
 sobie p'iwizy uwyzde, wzpawu, doktora E. st.
 Roth (Die Proclamation des Amasis etc.), ktorym
 nie myli sam j'ej przydai, biudy dotad nie przydai,
 widaie' nie wyfad z r. 1854 Gaz. Warsz. N° 225, au
 Crasu N° 255, N° 35 t. v. Gaz. mozt, i s'wie' nie do
 wred

(66)

Redd. — Najpewniej w tym nowym Cypryjskim / 5-
tyku anady, wś uchwyci — istniał na XX wiekowi
póź Chryztusum (cztaj VI), na XX pokoleni matuzi-
lowych, to ma jenał swoje znaczenie. Teraz do
piero dajda, konia ueronyum, Gdypj Jucu Samstoyt
juz mi uuytarera, musieci sui tatarci i sntukuwai, i
mam prauy diero — ustatuia rarez, wile to musiatem
uuytca, jał dtugo ro ruarai, ale mi sui ucale uicite u-
dato z tim Redtem (1855 Gyr. Warsz. N° 67 — 1856
Dziennik Warsz. N° 65.) —

Et pweratku twiczu sui wahatem — kudo za go-
to dajc sui vrez drobna, ale w pwełbnej muelacy
glosci k. na g. Mewno ustatotuy uierlept pweab
na uicidibau — uic chiatem unuoyej uicchtuych,
ale p u i u i j pnelonawozuy sui, uitali, jst uiera-
uouie unuiatem sui narari. — Mysl sregoli,
wa uasunsta mi uauade, aby uwtuygnaf
wat pliwoi. — Mewno stuyto uicidami, i za-
poue dla tego mamy puytowie, ktore uduy-
ta do duzy z tykha, po uicid — Coily tonia-
to znacze Mewno ery Gouno, uerewise
pwyrej ustatuie. — Ergo....

Alboz Dupa, to sbarb szereu ustaty, uic
uicda, uauet slupcy ueraja. — Lipinski ma-
lard uerku na Podolu (Skaroz. Polska T. 2
s. 985) — Dupow, miasto na Stowianiskich
pwsadalko, z ktorego sui pwsady kilka ueriu
ereskich (Pawky, uerchis T. II. 474. T. III. 552
i inne) — Stuyteli kurie, uic byd Dupa, stuy-
biskupem, spuwid uicium karla 12 i auto-
uouo jcz obrony likon Barilili, a uoz uobili?
jalic uuywidi uuywili i uouiesli? — uio, ale ja
z uicj uobiu, uuyth, i pwsuie, do gduouie sto-
wianiskigo uostwa, chucly mi puytuo o tim
cata, kraske uapisa i —

Dupa uatasi w ale gnyj gwełlij oruuarat a
pwtzgo — Pwtzgi Iawiska radu uicaja, uerouem
pwtzadku

Mamy tego dawno na panu, odpart sypersko-
Tali gtepi - Rytymur tu wozguisat, ale nie bytu
mługo, gdyż muszeli tu sami obójnei, i ruwar
wypili -

Jednak woz jahlolwili nie dokładnie, muszeli
oni coś usiudzić - Poszedłam w Shtarchus wyda-
nyu przez Blancharda o tych piqwach Selona,
moga, mi byci bardzo przydatne, sam kontaktowa
ca nasawa domyst, ze w Symbolistycy, nie mozt
nie innego wznawai, jak tyllu dupe - Razda-
tam do Lindego - Diguos po Sorabsku dula, de
to wyprawnie omyntha druku, trzeba nawistotam
pniestred wyprawuwo stowonika - W gwezyrn
znajdzi tu etap spudobny i Wenura Kallipi-
ga (krasnodeduska) briedi Kallipigwa, ale
do niej musze uwelbrai sanskrytskiego
kierowia -

Wiadomo, ze wale chudzi radem - o to i
prawdziwe knaerunie Biblijnego waka - stpa
wista przez cadosi, to tu dopiero pokrowien-
stwo jazykow pokarujc - Ory tu spocieriwat
Wujch a Wogrowca, ze hebrajskie Daka, wyj-
dne na ukrajinshie, Sraka -

Materjatow ar nado, i napisze, studjum
znakow nite, briedi tyllu trocha kłopotu z tygni
purytami, klony w naszej litwatures ja praw-
dziwym miszerejsiem - Frykownym dobre
datem narysujaj ich jak tego wari, piaslu-
mi podgtowkami (Gaz. Wars. 1854 N° 228)
Smakownym dostato du tabie ad intende w
tej Swini, ktora, tak zgrabnie wtozaidem
do moich dwoch siostro, jakby siostro, traw
etc. -

Allegat Sreii

„Kopija wierna krytyki, „Dwie Siestroy
obrazek a piewredniego zycia, nakreslil st.
Nowosilski 1855 kijew. Wilno nakladem
i. Sre -

i dubium Josefa Lawackiego 2 tony.

Nie byłbym dozwolal do konia, a tym
mniej mówid o tej powiastce, gdyby nie to, że
podpisana narwidliwym, które zostało umyślne
je w bieżącej krytyce i u wielu ludzi, nie
zdolnych do samowystawę, ledwie, używa pew-
nej powagi — Przez wrażeń na stanowisko
autora, a nie sta wartosci utworu i jego
to służy na siebie — inaczej, pojawiają podob-
nych niemierności w pisaniu i niemierności
waga, tu miłosciwym, i nie ja pewnie pro-
krytyk był chwalebne prawo tego aliteracji.

W powiastce pana K. S. swoje intencje
ludzi znajdują tu podwójnie za granicą —
Henryk w księżce S. Piotra na moze pas-
toralnej wyraz piśmnia, Laura, i wchochad
tu w niej Szalenie — Laura spotnęła
go w Akademji S. Łukasza i odparowała
w tajemniczo — Mitosi od tej rozsta w ich
sercach, chcieli do bliższych stosunków nie
pomyśleto — Henryk i Laura nie mieli sobie
pewności do kraju, i dopiero powrócili tu na
Ukrainie w samej postawie powiastki, kto-
rej są, bohaterami (T. II. k. 40) —

Do tak Szerepliwie i nie powstrzyma
sewiarany intryka, dalsze dzieje roman-
su słończyły tu na swoich spotkaniach
(T. II. k. 159 : 195) które zajmują, kilka chłod-
nych strumieni — pierwszemu i trzeciemu
prezabwidła gwałtowna scena z ujęciem
(T. II. k. 260) — Laura przyniesiona odda-
je

(170)
je oddaje wska hrabicomu, przy ślubie małżej, a
w kilka godzin zemiera (T. II. 323. 324) - Henryk po-
dobno kępnat nei Kaechanic (T. II. k. 331) - przy urzysiu
twierdzy Sergebil pępnizyry poległimi ktoś' go uniat
pornać, ale nie byłt grubym pępniszeniem z głowu, przy-
kryty (tak) to się unigł' tatwo omyle. -

Takie są role gępnionych aktorow - w siestren sen-
tymentalnej Saury, w rywoj i wotnapanej Julji ka-
cha się jępnere, jalis student nie dewiarde, którego
nawiasem nawraca (T. I. k. 204) - potem wstara
się o nia, jalis marzadile - Wsrytko to brwato
kandro krotko - wępnada naveszeie ru kępnostre-
go, jale jest o tain krombarsha wumianka na
penie (T. II. k. 331), ale apowitęq, nie Julja wępnij-
nida wa tali, a nie inny tyktud pępniaszli, jest to
czwba wępnidnie obępnina dla samego autora, a
tain samein: Sta jęgo cępnitwiliu? -

Tęsi samego romana nie zawirajęz nie
wizyjad to com wępnij wępnisad, pot. arępc jępnas,
nie p. A. K. w swoj jępniaszcie nie uniat na ra-
danie analizy serc ludzich pępn wępnidymam cępnie
midosinych - ka cępnidie hu temunice wępnid' ows-
nie radnej innej nawnistnosie - sbrodnie i emoty
w kontrastie nie mogęz cępnomaićie malsurda,
gępn nie unatardęz w inien unijępn - Sednakre nie
mogęz p. A. K. napidac' eadych dwępnich tomow
bez mypi i bez celu, nusi wice bye jępnas zagańka,
im twidunijępn do wuniazania tain wicej za-
lecępnępn beępntry dowcip autora. -

Podobno unia to bye obras okoliępn i luidi - de
Ukraina nie jest pępnorona na takim uddalępnem
zatyklu Ewopey aieby jej unieobhanie mogli bye po-
dobnymu do tych, kępnich nawn autor unals-
wat - Sam pępnępnaje, że ku w unij unodit, wy-
shwad, i stali unieobhad nie wępniewajępn do siem
dwępnich (T. I. k. 20), tyklu chwitowiede Saury
(T. II. 210), ale się w Krymie pępnizyry Tatarami
zapewnie unępnidcunie uniekszotadit, nawet pępn 102-
marępnem

marynem i zieloną figą (sic) - bez wielkiego upo-
 zrenia o sobie a jemu a miarom doznawaniem
 to samo mogło zastanowić pana A. N.: jakim
 sposobem ta ziemia, w której same chwasty i bema-
 ny, podobna, jemu niepoda roślinie? Byłby to is-
 totaie w swoim rodzaju dziwniejszy fenomen od
 stryżonych uszu marszałka (T. I. k. 152). -

Charaktery, które mi nęca, w powiastce pana A.
 N. są, nadto potworne, ażeby można nawet posądzić
 że je zalewnij szas rękas dla i graszali niedawne pa-
 piero - jako talie niedoginawdyby na polito wanie,
 ale że nimi nie są, mi zastęguja, na uwagę - Mon-
 deja, ci umyślowi lilipucei, o których mi berustan-
 nie potracaci trzeba, ale autor umyślid zapawne,
 że z bohaterą zrobił wielkiego Goliwora, i grubo
 mi pomyłid. -

Terzi i porady lekarstwiej Henryka jęziwid są gna-
 nice, bęrgi mi na nerwowe wio piemia (T. I. k. 95)
 w zabochaninie mi jego w Saure nie drwienego
 aridrici mi chee, - Świdri podobnie choroby Westy-
 ton Irving daleko drwienij szas przygody upiast-
 Podnossaj go do miary Szekspira, o którym
 wniwid pan A. N. że nie był bęrgiym w jęz-
 raffi (T. I. k. 195), porwałam, że go wyprawit
 z Weneji do Florencji na Piza (T. I. k. 97),
 Zapewne jakiś drugi geniusz miariej wiornie,
 miad paurre i dla tyo Walhala unalasta mi
 w Monachium (T. I. k. 96), ale pomimo te,
 i tem podobne uskypakwas, ten obrym dla
 porumawii i kunsztu, z jakim wygawany
 wart chyba stajajacych go kartuw - Na sto-
 wo autora wiina, że Saure kobieta, wiżej
 o niej piewidrici nie umiem. -

Sadna, z ecce charakterofycoznych, które
 Pan A. N. cheiad nadać swemu obywateli, jist
 to umyślawie Ukraina, jako nowa, i dopiero przez
 siebie

(72) Wielic edkryta Gaskonja - weszpy w miy' stroiu-
kuję, nieprowanie, a w tym sam autor chodzi o
lepsze - w tabim bilu rartoin jest wiele bardzo
niecierpliwych, nieumozronych i nieumacznych,
niektore sa puztanaja (Akademya Chinska
passim a w T. I. k. 172 dwa razy) (Muma
Pompiliusa T. I. k. 104. T. II. k. 290) a sa mis-
dry innemi i koncepta miy' spomnie (T. II. 130)
W ogolnoscii dewicp puziasthi nie zaleca sa
solu atycka - list krabicy nieust plowu w
ryginalny (T. II. k. 292), list (Danka miera-
wobnie niepotrzebny (T. II. 126), ale go trudna
wymosci, gopyly sa nim i adu Antopij i "mcy-
to -

A znowu mimo woli, inwerari nie mi mo
winy autora, nie darowau mi balstwo pie-
resia Twoja, naruszyci jego puziasthi - i ma-
kewoi wiad tres obiejci sa trucha, jeli prest-
to lat certy spozrywada, wtece, zannu na
swiat ucyra (niepisana w 1850r.) - Lezie
ob daneni newet wiekorym talentem od pana
A. K. nie wazę, zebie tak lekko puziasthi
sai, jeli nie mo wie o jerybu, gopy tyu nie
zalecady sa nigdy pisura autora, ale sa inne
nie uwagi - Malan Juliusz (T. I. k. 108) pro-
dzierzgnad sa w Aleksandra (T. I. k. 112 i
mast.), krabia Sudemit (T. I. k. 174) w Sa-
messa (T. II. k. 329), maszadid d'ugo beri-
minny, znouu A. (T. II. k. 242) blisko ba-
kriectwa i boica puziasthi restaje stologta-
wum (T. II. k. 281 i mast.) - po wiliby' ulowi-
ne prestoxmi stajen killeuastu, quija, jez-
rowe bajury na b'atnisty' dradze, ale to nie
puziasthi kumanow kumanow. i znouu
mstko

mokra; i nowym suchu. - do wyboru, u kto lubi -
(T. II. k. 3 i nast.) -

Nie tyllie tym panem pawił N. gneszy wzięto
nie swoich krytykownikow - Reaje mu tu, ze ich ali-
ni, i da v sobie wicllie neobrazenie różnójz-
ryerwami wstawkami tak wdasnego utworu,
jak myjtemi 2 autorow obceje - Nie wolno
wacpie' o jego wrytaniu i uironości, ale ta
wiana Babel nierego nie diewozi, a brali
uwagi i tu jeszere przy prawia go o pomysli
o Legendzie o S. Piotrze (T. I. k. 219) upatruj
jedobliwistwo do obrasow Dantewskiego
pichta (T. I. k. 221) - jest istotnie bardzo ju-
dlobna w pieśniach Perlskich (Kamaroski
T. I. k. 182), ale nie w bestkiej komedji - Przy-
ro'onywa w sumiein miyjem momentane
Cezara de jalicij' quimnej opawiesci (T. I.
k. 215), ale sam wyetlo za tem dajaj p'yma-
tao p'ublika p'orowolid' zapie' insarej, i zupna
oryj' p'orowmaniu i t. p. -

Wybierajaz nie dostatki, ktorzym autor
nie spowstad, naterzy mi sadomienie' o jedrym,
w ktorzym tu sam obejnad - Stworzywszy
pasonyta pi'smiciu nierego, roba cryt, ze wa-
renkum jego bytu nie od p'eciada do d'abna
jotneba - 2 cadego d'ieda mi ucyisnadlyo
w parowey obepie' j'onej kowpli moralnego
sensu - Foreba byto tenel' zaradzie', j'elowi
p. A N zastapit' go nauka, moralna
(T. II. k. 107 i nast.) - More to trocha, kutawo,
ale w chylisney architektonie treba tu
rotawai' jak wzina - Dostatki tu tam
mizdy inny i sarawierz, j'ezeli wzoremie
o 20

(74)

o co chodzi, to moim prestatem lewym na Ultramarine

Dziś na tym, Stercy' dziebie niedzieli ni obem
Ducena Siestrami, dani tego um powierzas, a
mawet nadto dla sensu moralnego, który
miałem od porzathu na uszycie, si w moim
wzroczniu odkap atowem pana AN. na kar-
tach krotkiej kadnej powagernicy nie mogas
Wszelkie prawo utrasid, i niezaleznie smektu sui
dobrowolnie wyprawaj swoja powiastka
Exere to bedu, prawdy, na ktore si odzian
kilkna poranid che estetycznych, restauracych
jedna do drugiej - prawdy z jedwabnych zle-
kewu sui nadto kouchu, wistly sui na w przy-
dai megdzy - Pan AN dat dowod na przy-
krocie, ze nieznanym obywatelom o dobrym
smaku, jedy wawet nie mowiac o poru-
ceni piokna, ani o spozimowaniu jego wa-
runkow - wypharawszy rezept na niedolowoi
nie powinnim sui mierzai do rozprawki i sa-
du - taluie jst przyrazajurniej anofe rdanie,
ktorego nie wazniam publicznosci, ale
je rapiduje dla panicy i siobadactwa,
jako dokument dowodkowy, a byc awie,
ze o jego wartosci dopiero za wyptokujam ki-
dy' si, ktorey beda, wotnosai sprawa, di-
siejnego pisumienictwa -

Musza tu dodai jedna, prestatu - Dziś
Siestry wyprawy nakadawoi drubliam Toza-
fa Kawalczuga - firma tego dosunuo zero-
bitas sobie z dawna na dobre imie i pu-
blichnosci i dla dicit pod mia, wyprawnych
stanowida sama szlojunc, badaj wgladaj
wartosci

wartosci - Rhetoric powiada, ze nadzwyczajny
 przypadekowego trafu obrachowa pana A. K. wy-
 tworzony zostal erienkami i kostlem Oficyjny
 Nauki dzisie, ale jesliby si miały swobodne
 czesto powstana, to stare dwaj nastugej po-
 tozone dla przymiennictwa swada w niepra-
 miz i powiewiako, strau przyw w wypraw
 swietwie swoblich księzich, i do niedu terim
 kweyeh handelkow rejerie. -

Dodatek do krytyki swoich Siostro

W ostatnich czasach kilka niezwykłych polemik,
 wgnikłych z sądów krytycznych dalo mi wyobraze-
 ni i miarę o willej bractwosci niektórych pisa-
 rzy - byj pinto more, ze mojej przeglad powiazali
 pana A. „Dwie Siestry” wywoła wyprawę, i
 niem przeglad „Srebrni stawem”, i wczes mitosi
 wdanej autora wyprawie riodem moje zdanie
 Oswidaczenie sui a niem publiczne esad riodem na
 porzeczne i potulne, a w sprawie pisimien-
 nieta nie objawiam sui nigdy z uwagami,
 ktore mi doraznie mysl nasuwa, ale je siisle
 sam u siebie rozwariam, i klym sui z niemi co-
 fac' nie miał potrzeby, dla tego w raz wyrok-
 ow, zawone gotow jestem podjac' obrone, i
 przyjmuj, na siebie obowiazek obraci' na
 moja, ocena, powiazali pana A. K. - Jesli to
 kritic kom'ar nini nie polityje, czasu, i rozbiom
 Dwie Siestry anatomicznie tak, jak niedawno
 jetera autor listow z Krasowa Strawa, Godeira
 rozbiwat - wnikac, w tajniki charakterow
 glownych

(76)

głównych, ażeby wykarze ich niewi. — wytkow nie
jedno mijsze, które traci osobistosci, bo nie oca
pewnie, nadzkulenc. — Sielie napow, a ery-
telniuna nastepnie kchudko, ale decynda, iem
postapiid sprawnidliwie. — O jedno tyllis ni do
manwiam, azeby ten, który musi reche do tego
pewodai, miarkowat waga, idoin decynda, bo je-
sli stane do wyprawy, to na stermy nie pjd, do
i nie gnernego wykwuwie puidnos, ni dla tego
kily musi moigt obracic, ale si to nie liczas
w pospek, azej gadusci. —

W piominuistwie naszym zakonemidai
ta wada, ze w spornych pdaniach wolno pu-
sio' piro bez kwdry, ale niech dobrze wiadom
Dp. pisane, który ni imaja, tego rdego przytada,
ze samu selie jedynie tain y imaja. — Rzecz
ni ma inaczey a pisanami publicznymi, które
w kolumach swoich daja, mijsze artykulum
polemiznym grubych a nie pnyptajnych wypra-
niei i osobistych decynda. — te rozum chyb-
ja publicznosci a odpuwiadialnoscia, razig-
wista, na karb wdany, na który pnyptaj lub
pnyptaj kolej erasu naszory. —

Kopja przestania kwytli x dodatkiem
do innego Okaspidma

Przytaczona kwytka byta pnyptajna, ale drien-
wika warok. mien ni jerrre pnyptaj. — W mijsze ty-
nie pnyptaj. — Dodatki tego pisma, która w trójce
potem wydata inny pnyptaj tej samej pnyptaj pira
p. A. Krajnowskiego (N° 45). — Tworita to rozewne w
dobry wieme pnyptajaj w pdni pdani recententa,
inaczey rozumie nie moina rzajaj oglaszonej y go-
dlo: „pnyptaj w wyptajnie pnyptaj” (N° 11.), ale ni ma ni
pnyptaj

pryncypału de pomysłi, jego są publiczności oddajesz
 moje ocenienia artystycznego utworu p. Nowosielski-
 go. - Nie jest moim zamiarem spierać się z p. Praj-
 kowskiem, ten bardziej, że w jego artykule przekładę
 z nagana, dobre swaryje i uciniem - powiada mi się,
 i u niego i u innych w tej sprawie i do brzo zastania,
 a jest tam jeszcze wiele dobrego, o to tło obraru,
 tło wybrane, na którym aczkolwiek kilka starych na-
 kwadli postać - przez szeregiem, i który tło było ra-
 bota, obraru, a precizj nawiązała w istocie.
 Na to zastanie się nie zgodzam, ale z resztą, re-
 zymowimie recenzyta, przedzielnos. -

Idem z nowicki rozajomych, nie willei nauwa
 sztuk piśknych, obrat swoje niwskanie w szko-
 łachne malowidła, biedym go skro ra tain udwie-
 doid, raportat umie o danie w rapro, o ich war-
 tości - Damy bogate i gustowne udelebow - do-
 go, się mylic, ale w umyśle krotyle p. Prajkw-
 skięgo wsi przedobnego upatruje, z moją, ujęmnie-
 owie -

XVII

W poprzedzym liście myślałem się domyślać
 o Statucie wydziału (1866) - Wyszredtem w tamy
 mezy w tymi samem urozpisaniu, ale już w roku
 bieżącym (X^{to} XXIII), rozjmuwał się jego wydziałem
 sekretar towarzystwa p. Kicłajew, przedsięwzięci
 która dla archeograficznej komisji p. Tymofie-
 jew rozjad się wyjątkowego oświadczenia. Bazy-
 leju Wasowiera pisana gośdniego Nijmowskię,
 ale tylko tyle o nim doniesi moze, i to z rda-
 ci mego kizgara z Moskwy. -

wykarawsey

Wskazawszy panu rozmaite księgi, które są
na los sześcioro, że Moskwićanie, w sporze, par-
skowitany, w roku 1774, który wyprzedził
w lutym bieżącego jest artykuł p. Kostonarowa
o Pletmanie Skierowskim - Nie czytając go
już, i nie wiem co ma w sobie, ale w oty
prawie kryptycki, jak lewi odrywa - Nie wiem
August był u siebie, i nie wiem, i mo-
że w jego dywocie, a najdalsze, w jakie srebro go ty
mniej, a nie die objaśnienia, stosunków i aly-
czajans epoki -

Co to jest przychodźcie, za panem, i nowo-
sielskim, który kryptycki, ja rekomenduję, i
nie czytając -

Maam honor etc. -

Kopie dla p. Tarcila Glücksberga

Te i tym przednie rozwiązanie galki p.
Dziwiali wielkoci przedkonia
A. Wierwa w karamie -

Duż Ukraini, jest to karama, której
ja przyznajmniej nie potrafię, i nie potrafię.
Na cierpliwosci byłym się w dalsze narodzić,
ale na uwagę, nie było moim się (datam
jij za wygrane, nie kiesz się darmo o nie
przednie istnie, ale ponieważ p. Glücksbergowi
obiecaw rozbiór tego dnia, che, mu się wygła-
mający dla tego niezwykłym alyczajim
stowu miejscu nie mogę, czynić kadoś -

Wybitaję na to najprostszym s'odoch, ju-
pnie, na kilka wyjątkach, a tego samego
czonem Dziwologia, który p. Nawosilski
chiał

(79)

cheiat (kariartuwai) i literatury, jeliin umiat do
godnaji glosiona, snyil, ktora mu pniewodnirzta w
jigo pracy.

Akeli, noszaje nazwanina Rosi, pniewiadaj p. No-
wosielski, w r. 1802 stowio maja, pniewodnirzta w
uyparaw niemieliu Prof. Koi (T. 1 k. 22) - jeliin
ponypradliu pnypridit si do tyeu uypowid' Schem Po-
lenu Stawian i Kaster z Polu xem Grekum, po-
kazanu uyprij (T. 1 k. 18) (a). - Ogier (nie ogien);
wod a w Symbolistye to uypisze jidno (T. 1 k. 22
i 335) - Wyraz Gypus oznaczat tal. kionia, jak
Phalla (Fala) (b). - Pegan u Pige irodto pjo
greeku (T. 1 k. 24) detyaj uypisze uotro i kadr-
tanowato, ale daley to juri inaraj. - Kachita,
mowoi aictor, pniewodki u Stonia - Kor albo Kor-
sur albo Sul (Sol), Mora albo Mola (c) i ko-
ros, naj staroajtniejza dynastya Singale-
rene Syryawow - Cyrus (Kor Stonie), ale
osobliwie traze, pniewodnie kuz, i r. tyeu
samego r. odta ^{imiona} narowana mek, noszajcyh
nazwanina Rosi (T. 1 k. 50) - Trocha sucho-
nijasno i kuzetnie nauypisze, chyba jid-
tyu pnyprytowia: woda si pali, ugniew
i kulewaja, albo siudtaj porthie, dawaj kemia.
(S. Maszkiewicz) -

Podawia to r. 1849 inaj talow uypowidnini
gryi nas aictor pniewodniet, ie uypisze a and-
rygomicznej (d) natury (T. 1 k. 50), ale z mowu
hieratyliej uypisze niemieliu z Kiee, a
p. 10 dni' uypisze a to w niej to samo (T. 1 k.
65) - Pice (e) a p. 10 dni' uypisze to samo
(T. 1 k. 66), a p. 10 dni' uypisze (M. 10 k. 66)
uypisze placet (T. 1 k. 66, 167 i 185) o histo-
rycznyh

rychych plackach powinnaj waznie od krycia
 historyka Anfo, w Davianswergnie Swecyjskiej
 (F.) - Syryja, swinia i saba kucwo jedna, jak
 rowniec Gsteva namiasot sytera maica (F. I.
 k. 182) i Syra, rdolniate Siusia Siusia, ale
 tych p. Nowosielski puz skromnie nie zalozyl.
 Fost to Tawiska Sus, greckas, ses, maicwa
 (F. I. k. 182) matha od ma twoda (g) od ktorej
 uwarzy mozeje (rolie Siusia, wulgo srazae) i
 myc (F. I. k. 217) - Tu walery jenne nasienie,
 zepewne, ale jalic? nasienie dyni, albo riazna
 karbowenne wipowane u Klinekylow (F. I. k. 177)

Nie stykaj, ardey ludie byli hudy kawa-
 lkiej robity, ale u ulepianiu isk i ciasta jest
 stare swadanie, ktone swadana lud Ukrainski
 a po minicelu mizry ciadwa a chlebow w i-
 uia tyllu u weprawianiu (F. I. k. 167), do
 ore go jeszere mizry w blizhu i rowniec k re-
 cry przystawae pewna, zagadka (k). - Zinne
 go mizra mizra sepric, se to ciasto wgnie-
 szenie tyto z gliny (F. II. k. 9) tak nawet sam
 autor w daf sa rowniec (F. I. k. 1.) i u mowie
 hieratylkiej Keren, stanadly na rownie z kawa-
 lem i pichanem (i), ale rowniec inne swa-
 nie glasi, ze ludie pizwotnie byli z raga, jony
 najmniej pewnie chwone, zepewne gnelse-
 niarskiego wyrobu i u tem tabore bajt lud Ukra-
 inski (F. I. k. 296, F. II. k. 5 i nast.) i t.p. - Autor
 przywodzi nie raro wielka prawda, w stawach
 Staraeta Szala, uamparer i at uempandre
 (F. I. k. 9 i 158) otoz gzyby jej miata dlewodzie
 i Kystarofia, toby sin jwkazaw u wiew et nom
 Ktawitawom -

Dla tego wtasnie u stapidom ad zannia-
 rus i z danej obietnicy napisania robliru
 wie uiszeru sin p. Gluckshergowi - Nie jest necna
 Kryptyli

Krytyli wyzrae' natura, i rego un'nie porównat
i nierozumiat, nie ma ochoty licować, ani potra-
by tłumaczyć, bytoby to sadaniem' rzedniem,
stać nim, a nawet e'nie sawozre mowiliwem. -

Tyle o kracie, a teraz o p. Kuwozielskim -
Dzielo nie warté woliczow, ale jego krotki wstę-
geje na uczenie - w brigeje, naszej literatu-
rze mamy wiele pisany, krotki by tawo pami-
wie mowia, i maja, gtony stabe, i ungsoty nie
rozumienie - sa to obydwy dnie piewszedni ob-
jstne, ale ich licby, w miyem' nerezumienie, na-
leriat' dohdy p. Kuwozielski, ale go chisiaz' k
mij' wyrozniowem - Kto ma rownie, jak autor
Mysterio refii gtonu, nieporozna, i ungsoty ama-
sony, pnestaje byi mierzoscia, i jest cwestem
nie pospolitym fenomenem -

a.) Jak Ros' ad kumia, Ross, tak Stryw
lyka, Tur, taurus, Stier, Stry, neha - Tar
je s anskrychur swieci - Star, star, wiarda
i Stier, wot to prawie jarno (sic) - Turium
w kraju byozym, Bawii, Turingia, Styria
i Stry, neha (T. I. k. 20) - Jesli rno w gwiaz-
ca. graha, to u niej Tacinska trada, gred
(T. I. k. 60 i 265) dwadzi mirawadi, ie kiedys
spothatem, jaliczgi' Quirade (Quirada) k Sityny
i wspominat mi ruziny Turow i Wotow-
ruw, k ktoremu go Taryfy dalekie zwiazchi
pokrawne - prwionaj pweobna, w ruziastku
o Mochlinskich (T. I. k. 363.)

(b) Gricindrij Jermien i Phalles unay-
ty jedno (T. I. k. 141) wiadomo, ze na wseludzi
kencie karnia, jermieniem.

(c) Kora, bojini, Kora riaznha granate,
bigas, jaleth granatawe (T. I. k. 195) (d.)

(d) Andriarago, in Smok, który się zięwił sammi prawienkami, w Drietach Alexego Pionar (ulupane p. Rigoley de Surigny. Leveium 1776. T. III)

(e) Pice, młyn, stepa w miewie hieratyduj' sz-nacraty organ kobiecy (T. I. k. 149), następnie pice, inlee, tute mediaty unie anaxenic odpu-widnie - Pice widocznie od picea (T. I. k. 166) Ukraiński Pice (pice), adolemate Piceka w rodzaju Reishuigo - Autor i polski pice tab-urypa (T. I. k. 143 a na karie 166 podobno w rodzaju niyalim - Pice, w którym... miata...) o słowku myślim domysła się p. Kucziński botanice, ale bezno twierdzenie: kusi, tożsamo, a więc kusi, kosi - Skymeloz rrajdnie tu pewna (niekawodna) analogia (T. I. k. 227)

f) Autor nie ustąpi w Drijernemstwie historycznej kufce, jak tego mam dowieć w T. I. k. 351 i t. p.

g) Woda po sanskrychu ugar (T. I. k. 22: 335) ale tu potrzebna historyczna Ma, ugar Ma -

h) Tule 2 ciasta 2 chleba strzata w pisty niery, w swa ideny

i) Jaz mi wspominaja o mufomele i dejniku. -

Panna Magdalena

Wspomnienie

1708 839

no 162

Bliżko przed pot wielkim, kiedy był jasono kardio rntodym. Pan Maisej, do iaxi się cwo-det na Bachory w Rajawach, nie wiem jalinu przypadliem rektedrit na Polesie Litewskie - Analazt tamogrom lasu, sita piastu

miastku, mwe kwierzy, mno'stwo grybiow, wju-
 mio i komarow, bota w ziemniara, ale ludzi nie
 wiele. - Nie mogt przyjechać do obolicy, aido
 jej mieszkanicow - najwiecej go to niecierpliwito,
 kiedy ktorego narwat otowielicem, a ten sie wrzyt,
 i wyszekal, ze on nie otowielic, ale pinierele -

Wotke to wangiue, w ktore los nuid Pana Klaiija
 patnata takze de arigo z ulozar, byty nawet puztoli,
 ze jest farmarowem, a kiedy beknał wsi niepotrze-
 nego o btozostawianym i kadrzeju Boboli, p. Za-
 Marjasze Mataszew. Mostawianym Morzysli,
 zwotat sralaktu, ktora sie skonfederowata, aieby
 wyprógowac fudejzancow przybyra. -

Niechary, wry umyślnie p. Klaiija na to przy-
 jechal, a fudobno przytynał, aie byt dociuuy-
 mowony, i miat tam jalicis' krajowe zastugi,
 amiskryt lena obywatelskie, z had nastapita
 przyjarin' i zgwada -

Cel rjardow sicutat chybienny - aley nie trawic
 zxxerwosi pje s'madaniu i killeu bolejach, już to
 starka, już demonializm wypraszmo do ostepu,
 go sie nie bawem w tai psow, rozgłosu wojew
 i uogotnatura, zewnato, jak w gornhu - P. Ma-
 iij dostat stamowislu oboli p. Waspra Kad-
 tubskiego Strukeraszego Dnezyeliego, ktory
 dobre fudechmiliony rozpuwialat mu, jak to
 sliego sate na smiri' ratamuwat bernar-
 dynskiego braissha na odpusicim Ad Domi-
 nikanow w Polzianym wstoku - Gwanie psow
 w innej wrywato sie stronie, i dociu' daleko:
 p. Klaiij i bez tego niewielki mysliny stur-
 chat tragicznej ofuwisii zadensany zapew-
 ne o zewinnem - Kiedy nagle Strukeraszy
 w bok ulewyt, knyknal pilny, i stat zwa-
 stnaty - Ogramny marucha nie wiecej jak o
 krowko

(59) Krokow 20 wspiety na tylnych stopach, poru-
wał się do niżejszego strzela. -

P. Maiej ramię, i wypalił, a swą be-
tę swalita się z głuchym wyłaniem, i natych-
miast w prawo, sam wojewoda
potrzebił się ~~z~~ stępną paniezi traba ni
leżyby lepiej pstrafid.

Otoni mój p. Maiej został między ramię
bohaterem - Za powrotem z kurii, sam go spo-
dam z potężnego rebrnego z sobą wziętoś
jego zdrowie, tak narwanym reburtem -

Róg był zrobiony na myśl iwa, trąba, zot-
kawszy dołny stwor, przysalawaniu proro-
kumstule, wychylid to ast kropka pstrafli-
Kładowie było tak trudne, że sam Strakow-
szy nie dotrzymał planu, się opędził, ale
po prostu: że to potanie ułbierzył kora-
ka z talieci kotubeami i przysławia, że
panowie brania, jak na ósmym ued świata
patryli. -

Papili się wosy, upid się i p. Maiej;
z rana jeszcze zdrowo, jakby się go poru-
wieszem, abymyśliwano, jakby go potrymał.
Gady nemia o farmarostwie, i ujmie era
uimnej litoyordawionemu, Andzejowi ko-
boli, upadły same z siebie: ani heretyki,
ani niedowiarze nie swalid nigdy wist-
widnia - nie miadły Tasli Kwiej, ani przy-
czynny S^o Kluberta. To też p. marzathw-
wier, Czechadowski, który najwiecej insty-
gowat w tej sprawie, awęchat, jak to po-
wiadają, pisano nosom, i ujmie się ucha-
nem. -

Ale

Ale jak tu osiedlić p. Marię? - Potrzeba
 go osiedlić w miejscu bogato, ażeby od razu
 wchodził w grono obywatelskie, mógł na
 pierwszym sejmiku wystąpić pod honorowym.
 Głowa mi dla kosztu, gadaj, jak z Marią,
 zgaduje przyszłość lepiej od kalendarza, ex
 publicis wie więcej niż sam Józef Kieś-
 wicki; Jędrzej stowarzyszenie, stowarzyszenia
 gęba, melara, gwóźdź nawet po fran-
 cuzku rozumie, a to z awulskimi od Ma-
 narskiego skarbu, potrzebujemy o M.
 gubernatora zapisać - Tędy wada bo-
 wieżnie osiedlić, i Jędrzej stowarzyszenie
 bożna Magdalena, Magdalena, strukera
 stranka, Szerecha - Panna swarowa, Wła-
 sowa do dymów, a opowiadają gotowali
 pod gwóźdźka 10 000 stotylek, jak woda,
 samymi piórobellekami -

Ejcie przepisać z ochotą i p. Marię
 obliczać - Najpierw był pijany, a gwóźdźka
 zmagadzał się w zagadkowym przyrodku
 życia: bez środków, bez przyszłości, bez na-
 dziei przy mnie podległym u myśli, który
 wierznie stawiać na poprosze drogi w
 karków przedziwizim. -

O świecie strukerasy wojach, ażeby
 uprzedzić zaproszonych gości, i przygotować
 przyjęcie. - Ci się wybierali dopiero po śmie-
 daniu, p. Mostawniery obywateli z dworskim
 swatem, i wziął p. Marię na swoje ha-
 tamarskie - Do mostkack, gwóźdźka
 bajerami -

że mi wsza uchem słamęto - Magdalena nie była,
jenna uęsturna uęsturno?

Struik wozny był otworzył, karat zagwai ber-
nardynistyczny, i pęsiid siii w plasy. -

- „Kawalone sto twój w przęsta, sępnat p.
Maciejowi na uchu słotawiczy” i pęsiag-
nat na soba.

W przęstęgwalienna uęsturno, jakas' obny-
wia pęstai w zielony niuwiisiiy sukni - Stra-
nie strus' - kobieta, mi kobietu - p. Maciej
spęjnat, i zbladł - Goręu było dęszę, tru-
nek trucha rozmarat, i głowa obraxona
uęsiingislium uęsiislium sęsturno siii
krajii, obracai - uęstętu do bota sęstętu,
shakato - do korowodu pęstętu a głowu
zataniewany braviszeli, i zastęlnony Ma-
rucha, a ry uęstętu pęstętu panna
Magdalena w zielony sukni. -

P. Maciej uęsiid tępe nocy, nigdy uę-
cej nie pęstętu nawet uęstętu. - Nęstętu pęstętu
uęstętu uęstętu - daleku pęstętu siii pęstętu
Quin wozny uęstętu i niuwiisiiy majęstętu
w pamięci - uęstętu nawet uęstętu sęstętu sa
pęstętu, gęstętu... gęstętu nie dęstętu.

Tręba uęstętu, że P. Maciej w sęstętu swo-
jimi dęstętu uęstętu nie sęstętu, dęstętu koiu-
wek nie sęstętu, i dla tęstętu sęstętu, kę-
stętu siii a pęstętu dęstętu, niuwiisiiy
uęstętu talieqę uęstętu, jak na uęstętu
i Koiuwiisiiy - w swoim wozny uęstętu kę-
stętu

(187)

gato, niezdy innemi nowoskami, przyslad mi
stawała Improvizacje - p. Marci' wiać kiaszku
do ruki, czytat & uwaga, pieszto gwiazda, kiwa-
jae się, jale nie maad fatumdem, a potemu do-
ryt, nakresliwszy czerwonymy etowhieny wid-
niego kopyta na akładce - Skoro na t'm przy-
jechat do mnie mój sasiad p. Gorgoni, - tyfko
co urocił & Warskawcy, epie k'adnego pumiediat-
ku nie opuscił, rozumowa u spadła na Impro-
wizacje i improvizacje, dumaia się rozro-
widy - p. Gorgoni cheiat nas p'obonai aper-
tis documentis, w sruhat kiaszku, i rakaat
deklamowai -

Wystuchalis'my, Maninie, ptali, k'wia-
ty i k'wocjaty - P. Marci' lekko wzruszył
ramieniami, i wstał & smiejca, kiedy go ra-
knymat p. Gorgoni -

- Ferrere j'ona p. Marci'je.

- Ale wstatnia?

- wstatnia.

- To stukam, i usiadł znowu.

Nestapit k'wasn - Kiedy przysłał do mnie -

sky:

" A uszytko takiej smiesi'mogao

" Ni' brala pi'knessi i quatt (p. 285)

- Tak samo i ja umoknat p. Marci'

- A w nie mówitem oderwat mi r'ęwa
p. Gorgoni.

- K'wiera no, k'wiera a Tasli swojej -

P. Gorgoni

P. Gergoni deklamował dalej - jak przysto
do tego miydea

„ Jak gwiazd blaskiem kwietyca
Kilby rzechem motyla
Smaragdowa zinnica
Strusia kilie' puchyla" (k. 285)

P. Mawij zerwał się jak oparzony.

- Co? w takię? - zawołał

P. Gergoni uchrząknął, i powtórnym
entuzjazmem, głosem, uwyraznił i patetycznie.
- Magnusia Kiedubaska, jak w Koga uo-
nie! - pokrzy!

Na w tej chwili okulary zleciały mu
z nosa, i rozbity się na kawałki. Stance
oddalił się smutny i powieszany - W kilka
dni chodził jak nie swój - Wskazywał trucha
z pierwszego uwarzenia, rozprowadził
mi powymyśleń rwanic. -

Pobieżny przegląd Fejletonu Ga-
zety Warszawskiej z pierwszego pot-
roczna 1854 roku (N. N. 1-178)

To w piśmie, nie jest bynajmniej ani
krytyka, ani rozbiorem, a jedynie przegląd-
sam - Pisze, sam, objawiam rwanic o-
biste, do żadnej litwackiej wspólności
kaleks, na która, mo' gtykuw się oglądać
sub powmitywac, i sta tego hierby mwoziej
nie

nie wzywam. - Nicemylngus mi jestem, i dozwia
 mego za talie nie pędaja, nad to ograniczają
 o ile możności nie uwagach, które w praw-
 dzie do wyroku trzeci pędzić mogą, ale preto
 wadom, jeszcze nie będą - Bedzie to niezale
 skarżenie publiczne, nie wotpie, że go zbija
 przyniesione obrony, precie w tym juristawai
 nie będą, dla tego w ten niezale przygotach
 obronow o to jedynie upraszaw, ażeby tak,
 jako stesna w rozemowej oracy, w dwutywa-
 li ten racy do głowy, awia do sena - Pi-
 niimitwo stanęto jur na tej debie, że po-
 bitawia krytyki nie potnieby, i miie go
 nie powinnu? -

Na Fejleton Garity warszawskiej
 piwoszege piodora, ktoryli sie gtownie:
 Karłowskii, Koneńskii, Waszawskii i
 Drowiceli, muij Anacora pogaadanka
 niezale i artykut uwiazany z wypad-
 kami politycznymi dopietnaja, piony,
 qy i pweja analardow nim niezale,
 ale o tej pwiem dopiewona koncu, nie
 zasturycu bowiem na piwoszeisthu. -

Dwa tomy 2 i 3° pwiem Karłow-
 skiego wazpewnyaja, rok biegay - Tem
 piwoszy nalezy do upytynionego lata. Re-
 dakeja w nadrosi swojej tak to wzpotoryta,
 w ten narzwa technicznem myslivshiem
 wywarunem, na wabca? Krytelnik 1° to-
 mu jali zwierzali leony niat upasi
 w iudta pweumowaty na nastypne? nie
 winna w prawdie strategja, ktorej chwiaz
 wcale

wcale puchwałae' nie murina, nawilka, ^{umie}
 re przegana, nie zastępcy - Domo publiczne
 i bez niej dobyt anajnie, jęziki głośnie i swo
 mu badaniu odpowie, tej leton i stawie
 cześć ^{szukana}, i nie jest w stanie nadae' mu
 ani ruzumnia, ani wistosci. -

Strania s'hebnie see, anakomitym i tku
 rem, którego salety pnenossa, setnie wady,
 jahliby w nim deputnyje i wytknase' mwa-
 na - Parkowesli po mistnowslu wstae
 jęzkiem, i ruz pnestwie, która, od twana
 Camyplemie planu i ogolna catorie nie do
 napania nie zastawia, - jedna tyłkomata
 okolicznie wadi adawie Parkoweskiego,
 re w tym rodzaju ma rowto ueslu nas-
 tawewiw, już nie wspominajac o tem,
 re go sam nie stworzył - Mowia to o
 rodzaju tradycyjnym, do którego się jesto
 mnogo prawownikow, zastawiajac po-
 temnym na przyktoai cześć, zgodznie
 nie, cześć, domyślanie się, cześć, ludzi
 i obyczajow, na które drżajac patnymy.

Skoro za tem, jak ubowierony restet
 Drob braie s'hebnych, p. K. Nowosiel-
 sli pnieowiet o tej powiesci (Gaz. Warsz.
 N° 104), pomimo to, re się najiego za-
 nie autor zgodził, jak sam o tem po-
 wiada (G. W. N° 227), nie zadawalnia
 mnie to recenzja. - Douras podanie
 wy potneba ^{rozwielić} na historyczny i
 obyczajowy

obyczajowy, a których ostatni niżej stanie, gdyż
ani romantyci, ani podziwionych warunków
pierwszego nie ma - o tym koniecznym powie-
ści. Kewelski nie pomyślał, i dla tego mówią
o braciach skłębionych szerszej się rozwiódł nad
Walterskoton, aniżeli rajmuję Karkhuwskim.

Pojętych, opowiadanie Monemiuskiego,
jest, jedna, a gorszych powieści autora, pomy-
na tego leży głównie w wązkiej faktach, który
miał być jej treścią. Pomyślnie to sam pisarz,
i z tej przyczyną, wstąpił w kapale, i jakim za-
siedział do pracy, a nad wrychlej powieści nie
miał roboty, skończył ją, pomyślnie, albo
raczej nie skończył i jednym słowem, jest to wo-
wiarstwa bardzo mierna, bardzo turkiewska.

Przebiegi powieści bez tytułu "Krasen-
skiego" jest bezwartościowa jedna, a najlepszy
a pomyślny uszczelnik, które wypadły z jego
tego płodnego pióra. Musi ona być Benja-
minem samego autora, gdyż ta mitosiła
niej napisanawada Karda, prawie stromie,
ta sama mitosi, rozstrudziła geriemiegie
pobudzeniem - Padozi albrymia, lew ten
życie ostawiona od kolebki do grobu, to dru-
ga powroź, jeśli go sercem uwozić rechemy
ju tym padole plawu - Nie cna i mienny-
se po temu, abym się z tego tłumaczył, ale
o do mnie w powieści bez tytułu niepodob-
ta mi się postać Sary - beznym obław roz-
patrywadom się w tej koncepcji autora, i za-
uważym w niej Sary w prawdzie ludzkiej
i w pięknie powrozi - Poważny wzbierne jako
ta

ta powieść" zastępuje trafnie" tego postreżenia esady, gdyż nie talem nie uwazam krytyki p. Nowosielskiego (Gaz. Warsz. N. N. 219, 222, 223 i 224), która ona prawie całkowicie z trzema innymi utworami nie ma do niego, i nie ulega, ale jej umieszczeniem w takiej dacie nowej i szeregowej przykłada umiety wsi zapewnienia kielichu pisma swego i usitowania uwzmawienia i jego treści -

Przychodzi mi z kolei mówić o Pantoflu nie jest to już powieść, ale komedia, bardzo smutna komedia - Pierwszy raz w życiu umiałem nie przyjąć wsi cześci utworu p. Karola Dżewickiego - powiadam nie przyjął, gdyż sądzię po pantoflu o popędziskach meście, i nie komizmie i nie wyobrażeniu. Autor przychodzi do samotka, Praszawskiemu przychodzi do nawiązania, i nie umiety poprawia tego, w nena na papier? Bez tego musi być "być" repetycja, jeżeli rady mojej "wieducha", i wcale pisać nie będzie - Dawnym mi cześci nie różnie cześci i inna, i atowego, i inna, nego, wszakże podobają się p. K. (Gaz. W. N. 257) narwać pantofel u wirnym Dage rotypem (sic) - Ma to być podobają, czy jest podobają - Podobnie, owszem podobnawiem, w ristem z ugnalarkiw w skie - Dżimie otubi narwe, talent autora patrzywa porotywa, ale to na repetycja jego przygane. -

Skromny autor pogadanki mijskiej nie podobają się podobają, raz jeden tylko litera, i wielkie samopas podobają (Gaz. W. N. 25) i fle.

Alle etad wogadnosc' go trled no, gdeji staj puzadani-
bi ma jest Hali, ateluy miat ror acnie jinsana -
Dz gudanice nie ma kadenego anachenia, ani
iadney wartosci i st wescetem obliem ucyzpta-
tem w N° 34 dohonowenies, ale sic zabwiedem
opisid'a fejeton na to tyllu, aneluy si pze-
miesi do bolomn garetz - Nie uwiem, arali
to starsze, czy intudze miy ree narnawzta
i'y hodokeja -

Dobrystwo Napoleona (Gar. W. N° 95)
i abem ucyz' wspomniad jest to artykul zwiaz-
kany siisla z ucyz' padkami politycznymi, do kazy
rownie nalera, uwiroszpli uwiroszplene w N^o
91 i 95, sa to kumawenica z pism rozpyzobit,
o czienduszakre pnestowid' zapowianow -

Stewar pzeptepuzi do pwezji fejetoni
Garetz Warszawskiej, k'adze na czele ampu
wirazaj' Deotymy (Gar. W. N° 19, 48, 134)

Nie mysl'e, bezajimij nowey kopyi kze-
s'zaji, ani za Deotyma, ani za pwezja Chcaz
Amwioie' moje wrecimie w swoch stawade
gowa, sa' ucyz'nie z Waszawobliem (Gar. W.
N° 265), ze Deotyma gowa posagu misboszrej
ka Futarbiuwrze (sic) - Nie webwora, czy-
to pzewidziad' zartem, czy bez zartu - Ina-
tem ludri, ktory pili z najwisk'szym sma-
kiem puzerliwuy kwasch, atymuy az, ze
lepszy w N^o ampuanskiy uwiad' De gesti-
bis non est disputandum, w podobnych
sazach opiewai' su' darno -

W Deotymie sam uwnaji, now ucyz'rajnowi,
i niechwiei, su' poklastuwi' jalu' zowie' zidnata
gumiesowei' rapneecum, oie' ta jest buwien'
(Druza)

droga jego objawia, jego uśmiech - Czas bli-
 że słowom mówim da świadectwo prawdy, a
 to krzyż nieomylny i pewny, w którym są-
 dzie nawet Meisrewski stronnicy i ducha
 który nie dopatry -

Legenda A. P. Odyńca są to kwiatki wro-
 rajskie, chocha prawdziwa i chocha nieświeża
 (Gaz. W. N. N° 20, 40, 47, 54) - Memento
 mori mori i rebelah Tesi są legendami
 z naszych czasów, tali jak czarna broda
 Wincentego Pola, a której dewicji i partye
 Alilary i Meisrewski (Gaz. W. N° 250 list
 z Praskowa) - Głębym się nie badamy i to-
 sęgi narzwałym również legendy, wiara do
 doctymy (Gaz. W. N° 68) - z tych przesła-
 dotnych Mir i Holkow, gawenda Płojia, nar-
 wana (Gaz. W. N° 27) także się przed in-
 mi, ale jej jenera maluerkim arcyziedem
 nie narzuć jak Kraszewski Kulonny i wroch
 Płama i Stiga (Gaz. W. N° 288) - W praw-
 die na to mówić (potrzeba), a żeby być od
 Kraszewskiego i wroch i serio, i tego słu-
 na zaleca nie liże -

Tęsk, jenera jeden epigramat Odyńca:
 Wiara i wiara (G. W. N° 10), ale ten wro-
 cem nie przypominam starych mistnow
 Marcialisa i Owena, może w tym rodzaju
 bykiem nieś, a ja nowej i słody.

P. March w piekle, przypowiesi i sla-
 chacha, prosta gawenda Władysława Syro-
 kmli (G. W. N° 24) daje się przypowiesi i ad-
 tai

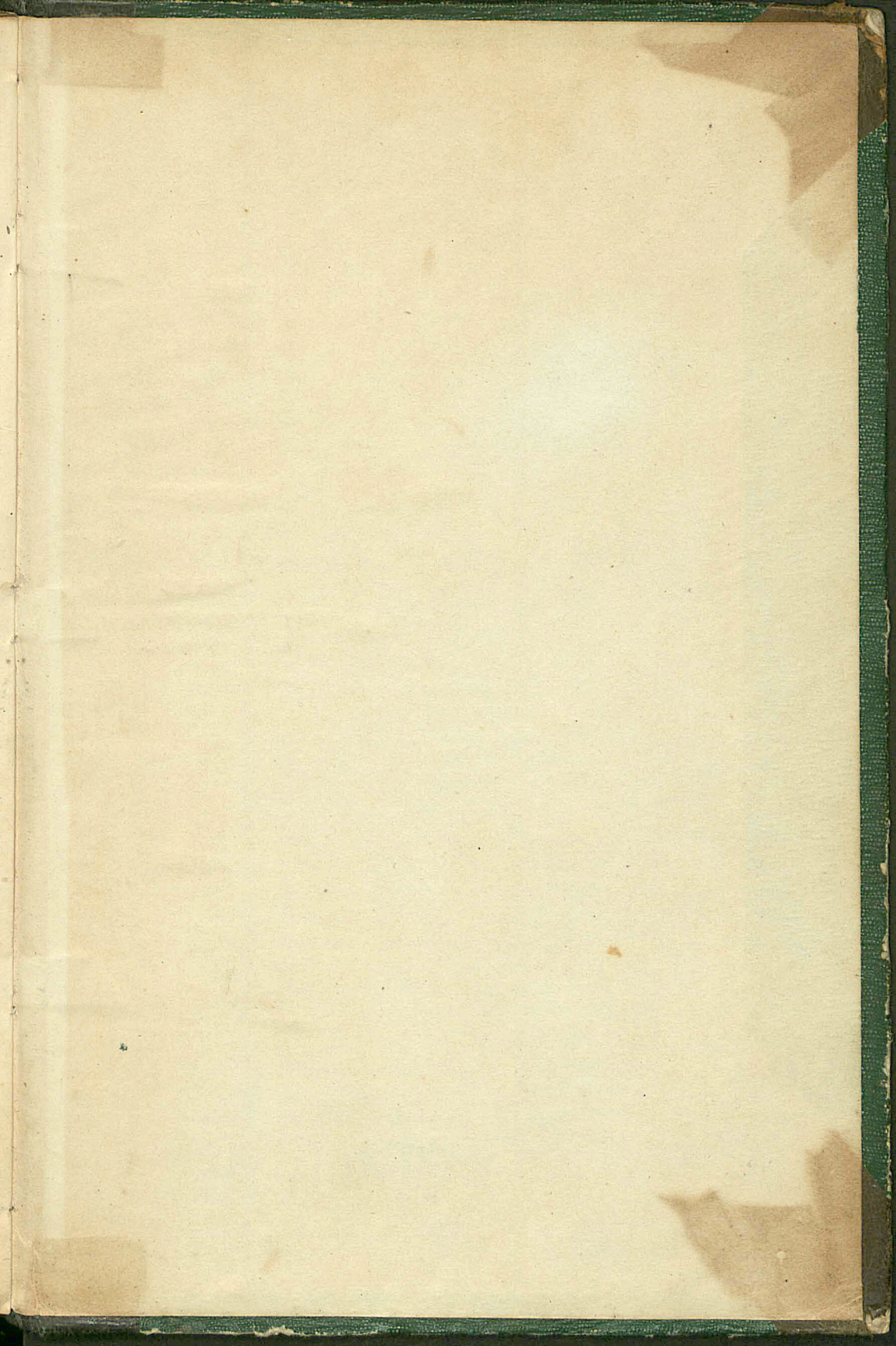
(95)

erptac i przyjmowania — Srebradum cheinwi
wzrosty fidei buph, a nie majacych, wniostem
nie zamyslit o crensié na wiekora, skala na
po d Turcy orobac potneba, Sta tego tam ban-

dzij mnie adriewdy podpisane, i ego narwidziemo
dybaerka kantata (g. W. 120, 122 i 123), a do-
lej Topicalia i pisubane (g. W. 155) i in-
ne podobny z Gatego, i w i manow nich ju
wrednie? Anwidet przede mnie, myslimayac
Praszewski objawiajac swe zdanie o podob-
nyche ramostkach, Fumaceniach i fran-
czaliego (g. W. 174), jesto nie puzdury za
obroh duchowny, wole, nieterci, gdyz gto
miej byd by wedajacego na puzdury —

Cladze greckie (g. W. 158): w i woz
nadpisany: Smij du, a misimij iu (g. W.
159) dz niezynawto drobne, aliy wo
mozna uzyrec o ich autorach, a her tego
widyche greckow narbiwatem do woli,
a ktorzyche ery simac iu, ery nie simac i
za prawdy nie wiem —

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.